PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLII Nr. 9245 | Duminică 20 august 1972 | 6 PAGINI — 30 BANI

ÎN PAGINA A II-A

● CE ÎNTREPRINDEŢI PENTRU CUNOAŞTEREA DE CĂTRE TOŢI OAMENII MUNCII A DOCUMENTELOR CONFERINŢEI NAŢIONALE? Însemnări din activitatea organizaţiilor de partid din municipiul Galaţi

● File dintr-un vast program. DEZVOLTAREA TRANSPORTULUI ÎN COMUN

UNITATEA DINTRE PARTID ŞI POPOR izvorul forţei şi înfăptuirilor noastre

Istoria unui popor — o ştim cu toţii — începe o dată cu actele sale de demnitate. Filele cronicilor străbune consemnează faptele de vitejie şi demnitate ale poporului nostru, greu încercat de vitregia secolelor. Toate aceste acte de curaj şi de demnitate ne-au legitimat nouă însăne dreptul sacru de a trăi ca popor liber.

Orice eveniment capital, demn de istorie, are semnificaţia sa ştiută, consfinţită, verificată. Nici unul însă nu cred că întrece în perspectivă şi nu s-a dovedit mai transformator şi plin de consecinţe ca acela reprezentat de intrarea în primul plan al luptei poporului nostru pentru cucerirea demnităţii sale a unei noi forţe politice: partidul comuniştilor din România. O dată cu aceasta eforturile naţiunii române au dobîndit o uriaşă perspectivă. Aşa cum faptele au dovedit-o, istoria României după 23 August 1944 reflectă istoria celei mai profunde prefaceri a societăţii româneşti din tot cuprinsul evoluţiei sale. Este istoria făuririi socialismului.

Ce eram noi, românii, ce era România în ajunul zilei de 23 August 1944? O ţară adusă de guvernanţii burghezi într-o situaţie aproape fără ieşire. Poporul cu o atît de puternică şi profundă personalitate istorică fusese constrins să urmeze o politică ce nu era a lui. O România rănită şi istovită de cel mai nimicitor război pe care l-a cunoscut vreodată istoria.

Autorul celei mai mari transformări politice din istoria modernă a României, autorul reciştigării demnităţii noastre istorice şi al uriaşei prefaceri a societăţii româneşti, a trecerii de la capitalism la socialism, împreună cu toate fenomenele şi urmările fericite pe care le-a adus această trecere în domeniile vieţii sociale şi individuale, a fost şi este Partidul Comunist Român. *„Insurecţia armată din August 1944* — arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu — *a constituit o strălucită încununare a eroicei lupte revoluţionare purtate de oamenii muncii, de forţele progresiste ale societăţii, în frunte cu partidul comunist, împotriva fascismului şi războiului, a dominaţiei imperialismului străin, pentru eliberare socială şi naţională"*.

Ca întotdeauna, de-a lungul întregii istorii, cîştigarea demnităţii noastre istorice s-a făcut cu jertfe şi sacrificii. Poporul nostru a pecetluit cu sîngele său viteaz locul de cinste pe care ţara avea să-l ocupe în lumea de după război.

Dacă încercăm să ne reamintim de unde am pornit, de la ce condiţii grele, neînchipuite a început noua etapă fundamentală din istoria noastră, aceea a construcţiei socialiste, valoarea marilor succese pe care ţara le-a repurtat, sub conducerea comuniştilor, creşte înzecit. Este un fapt de mare mîndrie pentru noi modul în care a reuşit un popor mic ca al nostru să devină un popor cu o puternică personalitate în lumea contemporană. Este un fapt de mare mîndrie modul în care am reuşit să dezvoltăm o industrie modernă, o civilizaţie modernă în adevăratul înţeles al cuvîntului. Pronosticurile celor care, îndată după război, persiflau încercările noastre de a face industrie, istoria le-a dezminţit cu energică hotărîre, menindu-le anecdotei şi ridicolului. Dar faptul că au existat voci care ne preziceau eşecul şi ne ironizau proiectele ilustrează, el însuşi, valoarea drumului pe care l-am parcurs. Au existat destule momente grele în reconstrucţia noastră, în dezvoltarea noastră socialistă. Determinată în depăşirea greutăţilor, în mobilizarea energiilor a fost, întotdeauna, unitatea de nezdruncinat dintre partid şi popor. Căpătînd o neştirbită încredere în politica partidului comunist, poporul nostru şi-a închinat întreaga sa energie înfăptuirii acestei politici. Poporul nostru a ştiut întotdeauna că numai împreună cu partidul, sub conducerea sa, va depăşi orice încercare, va putea să-şi realizeze înaltele ideaturi. Măreţele noastre planuri se realizează cu succes datorită acelei forţe inepuizabile a timpului nostru care este unitatea dintre partid şi popor.

Avîntul în marea întrecere socialistă care se desfăşoară azi în România, în scopul realizării cincinalului înainte de termen, este un reflex admirabil al acestei puternice unităţi. Poporul român are sentimentul plenar, are certitudinea că aceste fabrici noi, aceste şantiere pline de mişcare, aceste ogoare generoase îi aparţin pe deplin. Ţara a fost adusă la o mare înflorire şi prestigiul ei în lume este, astăzi, înalt.

La aproape trei decenii de la marele act insurecţional care a deschis drumul socialismului, poporul urmează cu o încredere mai deplină decît oricînd partidul său comunist.

Cezar BALTAG

23 AUGUST 1944 1972

RODUL HĂRNICIEI — OMAGIU ADUS MARII SĂRBĂTORI DE OMUL MUNCITOR

CU PLANUL PE 8 LUNI ÎNDEPLINIT

Mobilizaţi de documentele recentei Conferinţe Naţionale a Partidului Comunist Român şi de preţioasele indicaţii date de către dumneavoastră, tovarăşe Nicolae Ceauşescu, colectivele de oameni ai muncii din **unităţile Ministerului Construcţiilor Industriale** — se spune în telegrama trimisă de acest minister — raportează realizarea planului de construcţii-montaj pe primele opt luni ale acestui an cu 12 zile mai devreme, realizări care reprezintă 64,1 la sută din planul anual.

Înregistrînd o producţie suplimentară pînă la sfîrşitul acestei luni de peste 320 milioane lei, au fost predate economiei naţionale un număr de 182 capacităţi de producţie, din care 12 înainte de termen. Printre cele mai importante enumerăm: unitatea nouă de articole tehnice de cauciuc din Piteşti — cu 180 zile mai devreme, secţia de echipament de irigat Piatra Neamţ — cu 360 zile înainte de termenul planificat, secţia de confecţii din carton ondulat de la Combinatul de celuloză şi hîrtie Drobeta Turnu-Severin — cu 210 zile înainte de termenul planificat.

Participînd cu întreaga noastră energie creatoare la efortul comun al tuturor oamenilor muncii din patria noastră pentru înfăptuirea actualului cincinal în patru ani şi jumătate, asigurăm conducerea partidului că ne vom consacra în continuare toată puterea noastră de muncă pentru îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor ce sînt încredinţate Ministerului Construcţiilor Industriale.

În telegrama **Comitetului judeţean Ilfov al P.C.R.** se spune, printre altele: în aceste zile, cînd întregul nostru popor se află angajat într-un efort constructiv de a înfăptui măreţele obiective stabilite în înaltul forum al comuniştilor, Conferinţa Naţională a P.C.R., care a jalonat magistral direcţiile de dezvoltare economică, politică şi socială a patriei noastre, comuniştii, toţi oamenii muncii din întreprinderile industriale ale judeţului Ilfov vă raportează că au îndeplinit sarcinile de plan la indicatorii producţie-marfă şi producţie globală pe opt luni ale acestui an în ziua de 19 august a.c., cu 12 zile mai devreme.

Continuînd activitatea în acelaşi ritm, în spiritul deplinei responsabilităţi faţă de angajamentele asumate în întîmpinarea zilei de 23 August şi a celei de-a 25-a aniversări a republicii, vom realiza pînă la sfîrşitul lunii august o producţie-marfă suplimentară în valoare de 180 milioane lei, ceea ce reprezintă 89 la sută din angajamentul de depăşire a planului pe întregul an.

Se prelimină ca planul de livrări la export pe primele 8 luni, pe ansamblul judeţului, să fie depăşit cu circa 5 la sută, livrîndu-se peste prevederile planului: o motonavă de 5 000 tone, 1 720 mp covoare, 18 tone conserve carne, 82 tone tutun fermentat, 197 mc cherestea stejar, 146 tone cartofi, 8 400 000 ouă şi altele. De asemenea, a fost realizat şi depăşit planul de livrări la fondul pieţei, livrîndu-se beneficiarilor, peste prevederile planului, mărfuri în valoare de aproape 56 milioane lei.

Vă asigurăm, tovarăşe secretar general, că rezultatele obţinute de harnicile şi entuziastele colective de muncitori, tehnicieni şi ingineri din întreprinderile noastre industriale sînt o chezăşie a îndeplinirii prevederilor planului cincinal 1971—1975 în patru ani şi jumătate, aşa cum ne-am angajat în faţa conducerii partidului şi a dumneavoastră personal, tovarăşe Nicolae Ceauşescu.

Telegrame adresate C. C. al P. C. R., tovarăşului Nicolae Ceauşescu

Încheierea electrificării în judeţul Neamţ

Însufleţiţi de vastul program stabilit de recenta Conferinţă Naţională a partidului, angajaţi plenar în opera măreaţă de înfăptuire mai devreme a cincinalului actual — se arată în telegrama **Comitetului judeţean Neamţ al P.C.R. şi a Consiliului popular judeţean** — comuniştii, toţi oamenii muncii din acest colţ de ţară raportează astăzi conducerii partidului, cu legitimă mîndrie şi deosebită bucurie, încheierea electrificării întregului judeţ Neamţ.

Eveniment memorabil, cu adînci semnificaţii politice şi economico-sociale, ce va rămîne înscris cu litere de aur în istoria acestor meleaguri, punerea sub tensiune, cu doi ani mai devreme faţă de plan, a reţelei şi instalaţiilor electrice din satul Izvorul Alb, din ultima localitate neelectrificată pînă azi a judeţului, este rodul politicii consecvente a partidului şi statului nostru de industrializare socialistă, de dezvoltare armonioasă a tuturor zonelor ţării, de continuă creştere a nivelului de trai al tuturor oamenilor muncii.

Mulţumind călduros conducerii partidului şi statului pentru sprijinul neprecupeţit acordat permanent în înfăptuirea înainte de termenul planificat a programului de electrificare a judeţului — se spune în încheierea telegramei — ne folosim şi de acest fericit prilej spre a vă asigura încă o dată, iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu, de profundul ataşament al comuniştilor, al tuturor muncitorilor, ţăranilor şi intelectualilor din judeţul Neamţ faţă de întreaga politică a partidului, de hotărîrea lor fermă de a-şi pune întreaga energie, putere de muncă, dăruire patriotică şi spiritul revoluţionar care îi animă în slujba înfăptuirii societăţii socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României.

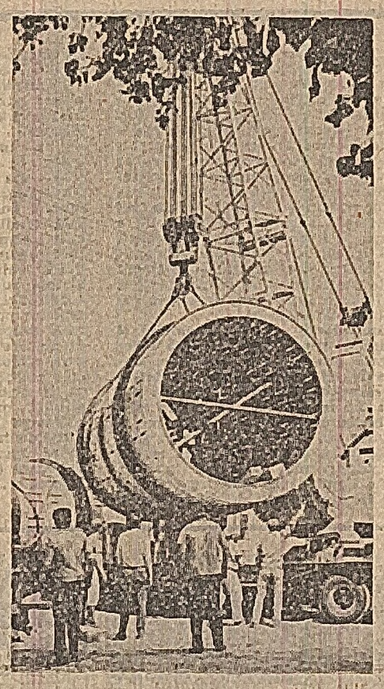

Zilnic, docherii brăileni manipulează sute de tone de mărfuri pe navele ce acostează la danele portului. „La ora actuală — ne spunea operatorul de dană, Nicolae Dan — avem o depăşire de peste 47 000 tone trafic şi 64 000 tone mărfuri manipulate. **În fotografie**: se încarcă pe şlepuri cojitoare de mare capacitate pentru Combinatul de celuloză şi hîrtie de la Drobeta Turnu-Severin.

Pagina a IV-a

● Centenarul înflăcăratului poet patriot DIMITRIE BOLINTINEANU ● FESTIVALUL CÎNTECULUI OSTĂŞESC „TE APĂR ŞI TE CÎNT, PATRIA MEA!" ● Anticipări-ipoteze: CUCERIRILE „TEHNOLOGIEI COSMICE" ÎN SLUJBA OMENIRII ● DOUĂ MONUMENTE VESTITE DIN OLTENIA SOLICITĂ RESPECT ŞI GRIJĂ

ECONOMISTUL

o funcţie remunerată dar încă neintegrată în activitatea productivă a cooperativei agricole

CADRU DE EVIDENŢĂ SAU DE ACŢIUNE? O CONFUZIE CONSTATATĂ ÎN MARAMUREŞ, DAR (DIN PĂCATE) CU O VALABILITATE MAI GENERALĂ

Economist la cooperativa agricolă de producţie este o profesie de dată mai recentă. Ca ajutor al şefului de fermă şi împreună cu acesta, economistul trebuie să întocmească planul de producţie şi financiar, să analizeze periodic situaţia economico-financiară a fermei şi, în funcţie de rezultatele constatate, să propună măsuri menite să ducă la reducerea cheltuielilor materiale şi a consumului de muncă. Am urmărit activitatea economiştilor din cîteva cooperative agricole din judeţul Maramureş, pentru a vedea practic în ce măsură ei se pronunţă asupra fiecărui leu care se cheltuieşte, asupra tuturor problemelor de care depinde promovarea criteriilor de eficienţă şi dacă se ţine cont de părerile lor.

Constatările n-au darul să ne bucure. Dimpotrivă. Deşi au trecut doi ani de la „decretarea" acestei profesii în cooperativele agricole, nici pînă în prezent nu se cunoaşte exact care sînt atribuţiile economistului de fermă. Cele mai multe cadre de conducere din cooperativele agricole văd în economistul actual pe vechiul socotitor, omul pus să înregistreze documente, a cărui muncă se reduce la rezolvarea unor probleme mărunte, cu caracter administrativ. În asemenea situaţii, activitatea proprie unui economist calificat este lăsată pe ultimul plan.

La cooperativa agricolă Sălsig, una din unităţile cele mai bune din judeţ, activitatea este organizată pe două ferme, una pentru cultura plantelor de cîmp şi alta zootehnică. Cu ce se ocupă economiştii din aceste ferme? Ne răspunde economista fermei zootehnice, Silvia Mîza. „Înregistrez zilnic consumul de furaje, întocmesc jurnalul de mulsori, procesul verbal de ieşire a bunurilor din inventar, ţin la zi registrul fermei, fişa individuală de evidenţă a muncii şi alte documente care ni se cer".

Fireşte, este necesar ca economistul să completeze aceste documente şi să le înainteze contabilităţii. Dar el trebuie să meargă mai departe. Şi anume, să facă analize şi studii privind posibilităţile de intensificare a producţiei, de rentabilizare a fiecărui produs. Numai că economista de la Sălsig nu cunoştea gradul de rentabilitate a produselor fermei, costul unei raţii furajere, direcţia în care se va profila ferma în viitor. La întrebarea: cît costă litrul de lapte, tovarăşa Silvia Mîza a început să calculeze costul raţiei furajere pentru ziua precedentă, celelalte cheltuieli cu îngrijirea animalelor şi să le compare cu veniturile realizate. „Ieri am obţinut un venit net de 25 bani la litru de lapte" — spunea ea la sfîrşitul calculului. Dar cît s-a cheltuit alaltăieri, cu o săptămînă sau cu o lună în urmă, asemenea calcule nu se făcuseră. „Ce rost mai are să facem asemenea calcule, cînd ştim că la noi producţia de lapte este nerentabilă" — afirma inginerul-şef al cooperativei. Or, tocmai această situaţie impune să se facă analize, din care să rezulte asupra căror elemente de cheltuieli trebuie să se acţioneze pentru ca producţia să devină rentabilă.

Care este situaţia la ferma vegetală? De la început, economista Florica Costin ne-a prevenit să nu o întrebăm nimic în legătură cu ferma, deoarece nu ştie ce culturi au fost însămînţate şi unde sînt amplasate. Dar nu din vina ei. În loc să se ocupe de activitatea economico-financiară a fermei, economista a fost obligată să întocmească fişele de evidenţă a muncii la cele trei brigăzi şi să ţină, cînd e nevoie, locul ajutorului de şef contabil. „Am cerut de mai multe ori ca economista să lucreze la locul de muncă prevăzut, ne spunea şeful de fermă S. Goron. Mi s-a spus însă că nu are cine să ţină evidenţa la brigăzi". Este adevărat că nu trebuie să se mărească personalul tehnico-administrativ. Dar această indicaţie nu se referă la economiştii din cooperativele agricole. În această direcţie instrucţiunile sînt clare, şi prevăd obligativitatea consiliilor de conducere de a asigura în fiecare fermă un economist. Numai că la cooperativa agricolă din Sălsig,

Iosif POP

(Continuare în pag. a V-a)

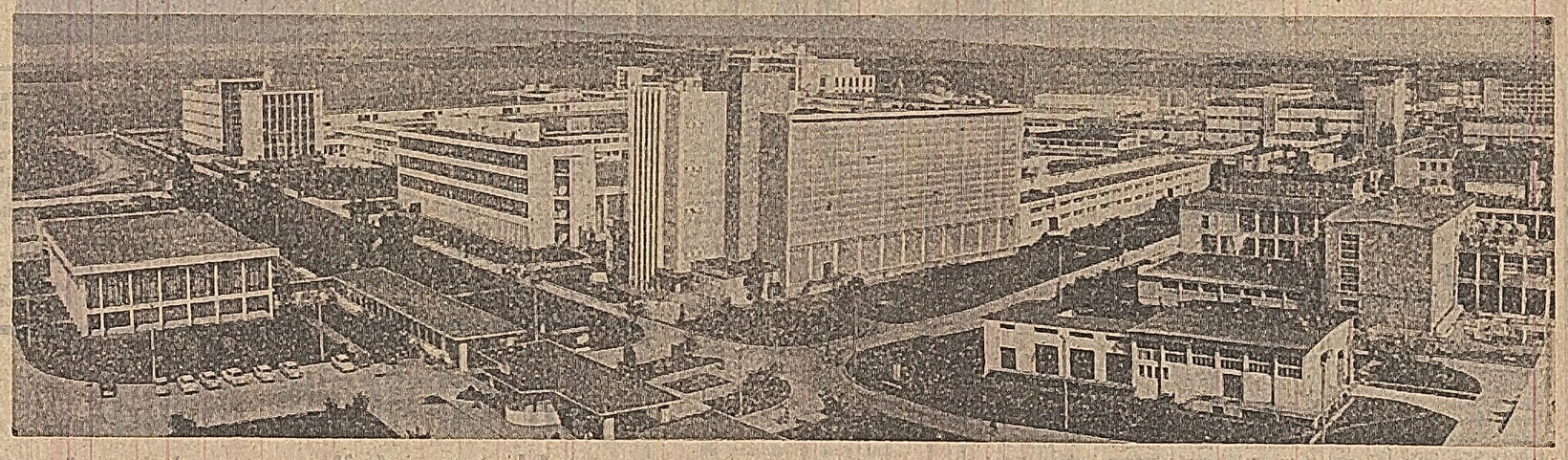

Aici, la Uzina de fibre sintetice din Săvineşti, sînt produse firele ţesute în stofa îmbrăcămintei şi în blănurile sintetice
Foto: Gh. Vinţilă

În continuare, ancheta epistolară: REPORTERUL ÎŞI REÎNTÎLNEŞTE EROII

Noi mărturii despre oameni ai zilelor noastre, cei ce înalţă România socialistă

În pagina a III-a

Trimişii noştri speciali transmit:

Itinerare, întîlniri şi întîmplări în zilele acestui august

AZI, PRIN TELEFON, DE LA PIATRA NEAMŢ

„Biografia noastră e doar o parte din noua biografie a uzinei, a patriei"

...Aici, la Săvineşti, în „împărăţia minunilor", se fabrică buna noastră cunoştinţă relonul. Gazul inefabil se transformă într-un delicat fir sintetic, alb ca neaua, mlădios ca mătasea. Făcînd o dată cunoştinţă cu acest nou produs, nu ne mai putem lipsi de el. Îl transformăm în textile uşoare şi în tricotaje, dar îl folosim, totodată, şi ca excelent material pentru benzi transportoare de mare capacitate. Firele de relon sînt ţesute în stofa îmbrăcămintei, iar blănurile sintetice se fac din fire de rolan, care se nasc, de asemenea, la Săvineşti.

Dar din ce vise şi năzuinţe umane sînt urzite firele albe de relon? Ce destine au fost îndrumate spre orizonturi noi de către firul acesta subţire şi aparent atît de fragil?

Stau de vorbă cu două dintre miile de muncitoare ale uzinei. Biografia lor înfăţişează multe trăsături comune, dar şi destule deosebiri.

Lidia Militaru are 23 de ani şi lucrează la laboratorul textil II unde controlează firele de relon. Pregătirea? Şcoala profesională, iar pe urmă liceul. A fost repartizată aici, unde lucrează de 6 ani de zile.

— Vă dă multă bătaie de cap controlul de calitate?

— Vedeţi, munca noastră e de aşa natură că uzina merge cu atît mai bine, cu cît mai puţin se vorbeşte despre noi...

— Va să zică, nici nu-i nevoie de intervenţia controlorului de calitate...

— În momentul de faţă cam asta-i situaţia.

— Nu sînt cumva prea îndulgenţi controlorii de calitate?

— Veghind ca la ochii din cap la calitatea produselor, veghem la propria noastră onoare. Aşa ne-am obişnuit noi, la Săvineşti.

Lidia a pornit de la ţară, de la Dolhasca, din judeţul Suceava. Stă şi acum în ţară, aici, în judeţul Neamţ, în comuna Girov. S-a mutat de dragul soţului în sat la el, la 15 kilometri de fabrică. Fac naveta amîndoi, soţul fiind maistru tot aici, în uzină. Din sat s-a ridicat Lidia Militaru, dar sensul şi perspectiva vieţii le-a primit de la industrie şi tot de industrie se leagă întreaga ei maturitate.

Matrona Mardari, tot în vîrstă de 23 de ani, a venit în uzină tot dintr-un sat, de la Casvani, după ce a terminat şcoala profesională. Şi tot în urmă cu şase ani, ca şi Lidia Militaru. Ca şi precedenta mea interlocutoare.

BEKE György

(Continuare în pag. a V-a)

CE ÎNTREPRINDEȚI PENTRU CUNOAȘTEREA DE CĂTRE TOȚI OAMENII MUNCII A DOCUMENTELOR CONFERINȚEI NAȚIONALE

Însemnări din activitatea organizațiilor de partid din municipiul Galați

Întregul nostru popor are în documentele Conferinței Naționale a partidului un program de lucru clar, mobilizator. În obiectivul imediat: mobilizarea tuturor resurselor pentru realizarea prevederilor planului cincinal înainte de termen și la un nivel calitativ cît mai înalt. În înfăptuirea obiectivelor stabilite, un rol hotărîtor îl are cunoașterea temeinică de către fiecare om al muncii a acestor documente, a bogăției de idei pe care le cuprind, a sarcinilor ce-i revin în mod direct la locul unde își desfășoară activitatea cotidiană. Acest aspect al muncii politice l-am urmărit în investigațiile făcute în cîteva unități productive din județul Galați.

Pentru început notăm un fapt semnificativ. Chiar în timpul desfășurării Conferinței Naționale, activiștii de partid și de stat au fost repartizați pe grupe de întreprinderi și unități agricole, pentru a ajuta la dezbaterea documentelor. Totodată, la nivelul comitetului județean de partid a fost inițiată o acțiune promptă de popularizare a documentelor Conferinței Naționale; ideile cuprinse în raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu au fost grupate pe probleme vizînd diferite sectoare de activitate — industrie, agricultură, învățămînt, creșterea nivelului de trai etc. — textele respective fiind tipărite sub formă de afișe.

Desigur, este foarte important ca oamenii muncii să cunoască sarcinile globale ce revin ramurii sau întreprinderii respective, dar, în același timp, e necesar ca ei să aibă clar reprezentată și partea de responsabilitate ce le revine în înfăptuirea planului, în exploatarea intensivă a capacităților de producție. Tocmai de aceea, faza unei informări generale asupra conținutului documentelor Conferinței Naționale se cere neapărat completată cu forme ale muncii politice care să permită concretizarea sarcinilor pe fiecare secție și chiar pe fiecare grup de mașini.

La uzina mecanică navală s-a făcut un început bun în această direcție. Aici — ne spune tov. Vișan Ion, responsabil cu problemele economice în biroul comitetului sindical județean — s-a trecut la defalcarea diferitelor angajamente și inițiative pe secții. Pentru diferite categorii de mașini, de pildă, s-au întocmit mici afișe, în care se arată limpede, prin calcul, cît se pierde dacă mașina respectivă stă un anumit timp. Socotim că astfel muncitorul are limpede în față ce daune pot aduce economiei o anumită abatere de la programul de lucru, rebutarea unei piese și, firește, nu poate rămîne nepăsător.

Am poposit și în alte unități industriale din municipiul Galați. Se cuvine precizat că pretutindeni s-a trecut la organizarea unor acțiuni menite să mobilizeze puternic fiecare colectiv pentru realizarea cincinalului în patru ani și jumătate. În cadrul Combinatului siderurgic Galați s-a format o comisie din 7 comuniști care a elaborat o sinteză privitoare la problemele de bază puse de Conferința Națională a partidului, interesînd în mod direct combinatul. Această sinteză face obiectul unor dezbateri în cadrul adunărilor de partid, care analizează rezervele și modalitățile existente în fiecare secție pentru ca planul cincinal să poată fi îndeplinit în 4 ani și jumătate, ca cererile de metal ale economiei să fie exemplar satisfăcute.

Experiența arată că discuția deschisă cu comuniștii, explicarea detaliată a semnificațiilor pe care le au, atît pentru colectiv, cît și pentru societate, creșterea rapidă a producției și productivității muncii, reducerea cheltuielilor materiale, sporesc și mai mult emulația în muncă, activizează gîndirea și spiritul de inițiativă. Un exemplu concludent în acest sens îl oferă declanșarea inițiativei „La 20 de apartamente — unul tencuit cu materiale economisite". Redăm cîteva dintre momentele esențiale ale lansării acestei inițiative. La început s-a discutat, pe îndelete, cu comuniștii din secțiile generale de partid, de sindicat. Cu aceste prilejuri, comuniștii s-au aflat în fruntea acțiunii de depistare a noi possibilități de economisire a materialelor. Concomitent, au fost expuse panouri care înfățișau realizările de pînă atunci, prezentau calcule asupra economiilor cu care se va solda aplicarea inițiativei propuse. Și, în acest cadru de analiză exigentă, comunistul Simca Ștefan, șef de echipă, a lansat chemarea de a realiza, la fiecare 20 de apartamente, unul tencuit cu materiale economisite. Îndeplinirea acestui angajament va da posibilitatea să se obțină pînă la sfîrșitul anului un beneficiu de circa un milion de lei.

Manifestarea fermă a opiniei și atitudinii colectivelor, care să înregistreze prompt, atît succesele, inițiativele, cît și nereușitele membrilor săi, constituie o formă de muncă politică ce își vădește, în aceste zile, pe deplin utilitatea. În multe întreprinderi am întîlnit preocupări susținute în acest sens. De pildă, în cadrul laminorului de benzi la cald de la Combinatul siderurgic Galați s-au format comisii de disciplină pe secții pentru combaterea absențelor, a oricăror acte de indisciplină. La șantierul naval, cu ajutorul cinecluburilor, se întocmesc microfilme intitulate „Oamenii șantierului traduc în viață prevederile Conferinței Naționale", în care sînt surprinse fapte pozitive, inițiative. Tot aici se întreprind raiduri-anchete cu prilejul cărora sînt criticate manifestările de indiferență și indisciplină, preocupările scăzute pentru perfecționarea profesională. Sînt acțiuni care, practicate cu tact, activizează membrii fiecărui colectiv, îi fac să se simtă responsabili în fața tovarășilor de muncă.

Pentru a fi pe deplin eficientă, munca politico-educativă trebuie să înregistreze continuu rezultatele ce se obțin de pe urma inițiativelor întreprinse, să urmărească generalizarea inițiativelor ce și-au dovedit eficacitatea. Or, tocmai din acest punct de vedere preocupările sînt mai palide. Consultînd, de pildă, planul comitetului de partid al Șantierului naval Galați, al secției de propagandă a comitetului județean U.T.C., unde sînt cuprinse acțiuni majore privitoare la reducerea consumului de metal, utilizarea maximă a timpului de lucru, combaterea manifestărilor de indisciplină, nu am întîlnit nici cel puțin o variș de examinare critică a eficienței acțiunilor întreprinse.

În sfîrșit, nu am vrea să încheiem aceste cîteva rînduri fără a semnala insuficienta preocupare a unor organizații de partid și de masă de a urmări atingerea obiectivelor ce revin unităților respective din programul Conferinței Naționale, prin mijloace specifice muncii politice. Există încă o vizibilă tendință de a pune pe primul plan doar mijloacele tehnico-organizatorice de acțiune în vederea realizării obiectivelor propuse, și mai puțin de a interveni asupra conștiinței oamenilor, asupra pregătirii lor politice, profesionale și morale, asupra climatului ce domnește în fiecare secție și atelier, în fiecare echipă. Or, forța de șoc a muncii politice trebuie să se simtă, în primul rînd, pe planul conștiinței oamenilor muncii. Pentru obținerea succesului deplin în acest domeniu trebuie puse în acțiune toată priceperea și energia celor care activează în frontul muncii politico-ideologice.

Paul DOBRESCU

FILE DINTR-UN VAST PROGRAM

Dezvoltarea transportului în comun

● 80 DE TRENURI DE MARE VITEZĂ APROPIE ORAȘELE ● LUNGIMEA TRASEELOR DE AUTOBUZE EGALĂ CU CEA A ECUATORULUI ● ZILNIC PESTE DOUĂ MILIOANE CĂLĂTORI CU TRENURILE ȘI AUTOBUZELE INTERURBANE ● DOTĂRI ALE CINCINALULUI: 1 800 VAGOANE DE MARE CAPACITATE ȘI VITEZĂ; PESTE 2 200 AUTOBUZE; NAVE FLUVIALE CU 2 700 DE LOCURI

Preocupările constante ale partidului și statului nostru pentru satisfacerea necesităților materiale ale omului includ, firesc, dezvoltarea transportului în comun. Pentru a cita doar cîteva fapte, notăm că numai în acest an au fost puse în circulație 125 de trenuri noi de călători, care sporesc capacitatea zilnică de transport cu peste 48 mii de locuri. Dintre acestea, optzeci de trenuri de călători circulă cu viteze maxime de 120—140 km/oră; este vorba de majoritatea trenurilor accelerate și rapide de pe magistralele feroviare principale. Dacă începem să folosim și timpul ca mijloc de apreciere a distanței, apoi Brașovul, Constanța, Craiova s-au „apropiat" de Capitală, durata unei călătorii spre aceste centre nedepășind cu mult două ore. Distanța pînă la Ploiești se parcurge mai repede decît o traversare a Bucureștiului cu autobuzul sau tramvaiul. În actualul cincinal, parcul rulant va fi înzestrat cu aproape 1 800 de vagoane noi, de mare capacitate și viteză (pînă la 160 km/oră) pentru călători, printre care și un număr sporit de vagoane-restaurant și de dormit.

Ce a contribuit la „comprimarea" distanțelor? În primul rînd, modernizarea căilor. La începutul deceniului trecut au părăsit porțile uzinei „Electroputere" primele locomotive Diesel-electrice de 2100 CP, din producția de serie, iar cîțiva ani mai tîrziu, în 1966, căile ferate au fost dotate cu primele opt locomotive electrice produse de aceeași uzină. Azi, peste 80 la sută din volumul total al transporturilor se face cu tracțiune Diesel și electrică. Acest procent urmează să crească pînă la 95 la sută.

Ce s-a făcut pentru dezvoltarea transportului de călători interurban auto? Numai de la începutul cincinalului și pînă azi, numărul traseelor noi deschise a crescut cu peste o mie, ajungînd la aproape 5 500, legînd între ele, practic, toate comunele și orașele țării. Dacă am pune cap la cap toate traseele, lungimea lor ar ajunge la 43 mii km, ceea ce reprezintă 57 la sută din lungimea rețelei de drumuri a țării și cu ele se poate încinge globul la ecuator.

În primele 7 luni ale anului în curs, unitățile Centralei de transporturi auto au fost dotate cu 850 de autobuze noi și s-au deschis peste 150 trasee cu circa 200 de curse.

În vederea dezvoltării transporturilor de călători cu mijloace auto, în actualul cincinal, parcul de autobuze crește cu 2 235 bucăți, lungimea totală a traseelor cu circa 3 000 de km, numărul de trasee cu circa 2 000. Numai în primii doi ani ai cincinalului au fost construite un număr de 19 autogări, urmînd ca pînă în 1975 numărul lor să sporească cu 47, în localități ca: Satu-Mare, Arad, Oradea, Caransebeș, Lugoj, Călărași, Sf. Gheorghe, Odorhei, Reșița, Slatina, Cluj etc.

Pentru îmbunătățirea condițiilor de transport a călătorilor, în special spre stațiunile balneoclimaterice și punctele turistice, precum și între localitățile mai importante (municipii sau reședințe de județ), în anul 1975 vor fi în circulație 120 curse rapide. De asemenea, unitățile Centralei de transporturi auto vor fi dotate și cu 120 autobuze de mare capacitate și tracțiune Diesel, cu viteză sporită.

La rîndul ei, flota fluvială va fi dotată cu noi vase de pasageri însumînd 2 700 de locuri, din care o bună parte în nave cu aripi portante și de mare viteză.

Cîteva date doar despre transporturile pe calea aerului. Cum se știe, la începutul acestui cincinal, cu avioanele s-a efectuat un volum de transporturi de 1,4 miliarde călători/km pe an. Planul cincinal prevede o creștere de peste două ori a acestui volum. Descifrat, aceasta înseamnă că la nivelul anului 1975, fiecărui locuitor al țării noastre i-ar veni rîndul să facă o călătorie cu avionul pe o distanță ca București—Constanța, aproximativ o dată la 16 luni. Pentru aceasta, aviația noastră va fi dotată cu optsprezece avioane de mare capacitate (cu peste 80 de locuri) și viteză, atît pentru cursele interne, cît și cele internaționale.

Tot ce se face pe linia dezvoltării transporturilor — sporuri de capacitate, siguranță, viteză, confort — este pentru satisfacerea cerințelor mereu crescinde ale populației.

Al. PLĂIEȘU

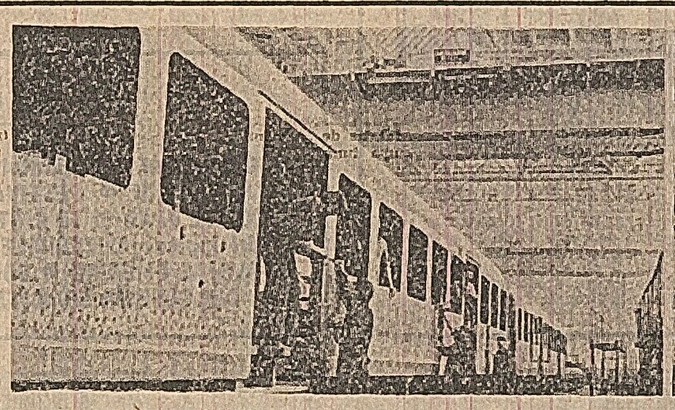

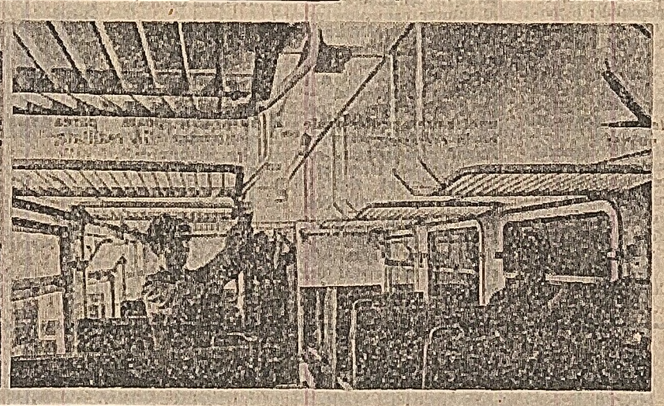

Modernizarea transportului nostru feroviar cuprinde toate sectoarele — gospodăria de cale, tracțiunea, parcul rulant. Numai în actualul cincinal, parcul rulant va fi înzestrat cu aproape 1 800 de vagoane noi, de mare capacitate și viteză — pînă la 160 km/oră — pentru călători, printre care și un număr sporit de vagoane-restaurant și de dormit. În fotografiile alăturate, aspecte de muncă de la uzinele de vagoane din Arad, unde se fabrică noile tipuri de vagoane ce au intrat în dotarea căilor noastre ferate.

FAPTUL DIVERS

Arta în picături de metal

Deși acum este pensionar, de multe ori, laminoristul V. I. Cireș poate fi întîlnit, în schimburile de zi sau de noapte, pe platforma Combinatului siderurgic de la Galați, la secția finisaj a laminorului de tablă groasă, la turnătoria mixtă sau la oțelărie. Ochii lui iscoditori caută picăturile de metal ce se scurg de la turnare și care capătă uneori forme bizare. Stilizate și șlefuite apoi cu migală în laboratorul de acasă, toate aceste neînsemnate resturi de metal dobîndesc valoarea unor adevărate lucrări de artă. Pentru că, îngemănate unele cu altele, în relief sau aplicate pe tăblițe de lemn, ele se constituie în nenumărate „ansambluri" artistice, de o delicatețe pe care numai.. duritatea metalului o poate exprima. „Pacea", „Apărați pacea", „Temerar", „Flori", „Egrete", „Muza poetului", „Eminesciana" și multe alte asemenea bijuterii, prezentate pînă acum în două expoziții personale la casa de cultură a sindicatelor și la combinatul siderurgic, sînt doar cîteva din compozițiile care, rolevînd ce comori se ascund în metalul cel mai banal, vorbesc, de fapt, despre dragostea și pasiunea încrustate în el de făurarul lor.

După un autostop

Cu cîteva zile în urmă, în fața miliției din Caransebeș a oprit șoferul Dumitru Dobre, de la autobaza nr. 3 din Buzău.

— Deschideți poarta, vă rog, a spus el ofițerului de serviciu. Am în mașină trei hoți.

După cîteva momente, din autocamion cu coborît Gheorghe Lăcătușu din comuna Todirești (Iași), Constantin Popa din comuna Dumbrava (Mehedinți) și Marin Casapu din Calafat, cărora nu mică le-a fost mirarea cînd s-au văzut în incinta miliției! Ei erau, într-adevăr, hoții. Furaseră geamantanul unui călător din trenul Caransebeș-Lugoj. Cum au fost recunoscuți de șofer? În aceeași zi, dimineața, conducătorul auto D. D. s-a întîlnit întîmplător cu păgubașul, de la care a aflat povestea, reținînd toate datele referitoare la înfățișarea geamantanului și a hoților. Și o nouă întîmplare a făcut ca hoții să lasă la „autostop" în momentul cînd pe șosea trecea spre Caransebeș autocamionul condus de el!

Un succes de marcă

De curînd, în orașul Bydgoscz din R. P. Polonă, a avut loc un concurs filatelic internațional pentru tineret. Tema acestuia — „Capitalele țărilor socialiste" — l-a surîs și lui Mircea Scarlat din Alexandria, student în anul II al Facultății de filologie de la Universitatea din București. Și colecția prezentată de el, întrunind cele mai favorabile aprecieri din partea juriului, a obținut premiul I. Un succes cu adevărat de marcă, la care îi dorim tînărului filatelist să adauge multe altele asemănătoare!

Pe tapet

Miezul verii. Sezon de vîrf pentru zugrăveli și lucrări de întreținere a locuințelor. Cu toate acestea, numeroși cititori ne semnalează că, tocmai acum, în magazinele de specialitate din Capitală nu se găsesc o serie de produse — cum ar fi preful de bronz sau ipsosul — absolut necesare efectuării unor astfel de lucrări. E vorba, după cum se vede, de două produse încadrate în categoria articolelor „minore", dar lipsa lor aduce încă o dată pe tapet problema majoră a servirii prompte a cumpărătorilor. În consecință, așteptăm să zugrăvim... măsurile organelor comerciale de resort.

Acordați-i prioritate!

În zilele din urmă, pe drumurile publice din județul Teleorman, agenții de circulație au oferit conducătorilor auto, în mod gratuit, nu amenzi, ci cîte un exemplar din noua ediție a foii volante „Circulația rutieră" — editată de serviciul de specialitate din cadrul Inspectoratului județean al Ministerului de Interne. „Axată cu precădere pe munca de prevenire, ca pîrghie principală în evitarea accidentelor de circulație — ne spunea căpitanul Constantin Pană — și această ediție a avut un larg ecou în rîndul conducătorilor auto". O inițiativă salutară, căreia merită să i se acorde... prioritate și în alte județe din țară.

Rubrică redactată de:
Dumitru TÎRCOB
Gheorghe DAVID
și corespondenții „Scînteii"

Un milion de ilustrate pe adresa dumneavoastră!

Multora dintre vizitatorii litoralului anului 1972 nu le vine să-și creadă ochilor. Cuvintele de admirație curg în cascade pentru constructorii care, întrecîndu-se pe ei înșiși, au stabilit o remarcabilă performanță în materie: în circa opt luni de zile — de la încheierea sezonului trecut, cînd au bătut țărușul unui nou șantier în stațiunea Olimp, din zona Mangaliei-Nord, și pînă la începutul actualului sezon — au izbutit să adauge la șiragul de mărgăritare al litoralului o perlă dintre cele mai strălucitoare. Marele hotel „Amfiteatru", împreună cu cele două brațe ale sale ce vor parcă să îmbrățișeze marea — complexele „Panoramic" și „Belvedere" — edificii realizate din beton, sticlă și aluminiu, au o notă aparte conferită de originalitatea arhitectonică cu care au fost concepute; totul este aici, în hoteluri, în amenajările turistice, în unitățile comerciale, în restaurante o armonioasă îmbinare între util și un înalt grad de confort.

În acest teritoriu de soare și apă, desfășurate în evantai, construcțiile înaintează spre mare în largi terase. Pe clar de lună, de la nivelul 7, turiștii văd ca în palmă constelația de lumini a stațiunii ce se reflectă cu mii de ochi scăpărători, pînă departe, în largul mării.

Și tot de aici se vede foarte clar pînă la ce altitudini de la nivelul mării (și a posibilităților sale nelimitate) se ridică omul atunci cînd inteligența, ingeniozitatea, măiestria, spiritul său organizatoric fructifică din plin. Tocmai de aceea, întrucît n-am putut citi pe frontispiciul vreunuia din impunătoarele edificii — deși ar merita-o cu prisosință — numele celor care au semnat acest act de creație și de execuție ireproșabile — arhitecți: Șerban Manolescu; constructori: inginerii Constantin Dumitrescu, Resul Geavid, Ioan Burtea, Ioan Anghel și, bineînțeles, mulți alți coautori merituoși — o facem de această dată noi ca o compensație la modestia lor.

Și tot așa, spre a umple golul din vitrinele cu ilustrate, de unde lipsesc cele mai proaspete imagini ale litoralului, încă „neomologate" de cei care ar trebui să se ocupe cu promptitudine de această treabă, trimitem prin intermediul fotografiei alăturate, realizate de fotoreporterul nostru Sandu Cristian, înspre toate zările țării, un milion de ilustrate.

Constantin MORARU

La controlul lăudat...

...ca și la pomul din proverb, poți avea surpriza de a nu găsi nimic

Inspectoratul sanitar de stat al municipiului București ne-a pus la dispoziție două cifre: 290 și 3 005. Prima cifră indică numărul unităților comerciale alimentare închise de la începutul acestui an pînă la 1 august, pentru neîndeplinirea condițiilor igienice de funcționare, iar cea de-a doua, numărul amenzilor date personalului de servire din magazine, pentru abateri de la normele sanitare. Iată, în continuare, și cîteva dintre „protagoniștii" acestor sancțiuni, împreună cu faptele consemnate în procesele-verbale de constatare: la alimentara din str. Brezoianu nr. 60 și magazinul de mezeluri și brînzeturi din strada Dr. Lister nr. 1 s-au găsit, puse în vînzare, alimente alterate; la cofetăria Union și restaurantul Monte Carlo, alimentele perisabile nu se aflau în frigider (pesemne erau puse la stricat); la cofetăria Macu Roșu și bufetul Olănești, echipamentul de protecție al vînzătorilor era murdar; la restaurantele Rapid și Orizont vesela era necorespunzător spălată etc.

Gravitatea unor asemenea abateri depășește desigur limitele unor fapte oarecare. Ele reprezintă o sursă de însemnate pierderi materiale și, mai ales, un pericol pentru sănătatea publică. Ar fi nedrept să trecem însă la o analiză mai critică a faptelor, fără a nota eforturile făcute în ultima vreme de organizatorii comerțului pentru înlăturarea lipsurilor semnalate. Astfel, s-a trecut, pe țară, la transportul containerizat al preparatelor de carne (în București acțiunea a fost practic încheiată, iar în provincie este în plină desfășurare); întreaga cantitate de pui destinată aprovizionării se livrează acum în stare prea ambalată; carnea se transportă numai pe cirlige, în mijloace de transport adecvate (izoterme sau frigorifice); toate întreprinderile și organizațiile comerciale au trecut la igienizarea eșalonată a magazinelor etc.

Ceea ce am notat pînă acum sînt însă măsuri de ordin mai ales tehnic, general. Pentru respectarea normelor de igienă — în mod curent — este necesar ca o dată cu aceste măsuri să se desfășoare și un control riguros, zilnic, cu rolul de a preîntîmpina și înlătura operativ deficiențele din rețeaua comercială. Activitatea instituțiilor organizate în acest scop — Inspecția sanitară, Inspecția comercială și veterinară — nu vor face de data aceasta obiectul anchetei noastre. Ne vom referi, în special, la aparatul propriu de control al întreprinderilor, organizațiilor, direcțiilor comerciale, pînă la aparatul Ministerului Comerțului Interior. Cu alte cuvinte, vom căuta să vedem cum funcționează, în comerț, autocontrolul.

Conform dispozițiilor conducerii M.C.I., date cu numai două săptămîni în urmă, cea mai mare parte a salariaților din această instituție a fost desemnată să meargă pe teren pentru a urmări la fața locului activitatea comercială locală. O măsură, desigur, binevenită. Pentru comerțul Capitalei au fost repartizați în acest scop 5 salariați. Era de așteptat ca cei 5 funcționari — în condițiile rețelei comerciale foarte întinse pe care o are Capitala — să treacă de îndată la acțiuni practice. Cum s-au petrecut lucrurile în realitate, ce au constatat cei cinci controlori din minister pe parcursul a două săptămîni? Doi din cei cinci ne-au informat:

L. Levy, director adjunct: „M-am întors abia de cîteva zile din concediu. Am aflat că sînt repartizat să controlez magazinele din Capitală, dar nu cunosc încă ce unități anume".

Gh. Bujoreanu, șef de serviciu: „N-am putut merge încă în nici o unitate. Am avut mult de lucru la birou".

Ne-am deplasat și la Direcția generală comercială a Capitalei. Stăm de vorbă cu tovarășul director general adjunct, **St. Voiculescu.**

— Cum a fost organizat la direcția dv. controlul în depozitele și magazinele alimentare?

Răspunsul vine rapid: „Fiecărui salariat i s-a repartizat o organizație comercială cu obligația de a merge pe teren 4 zile pe săptămînă (2 zile da, una nu)".

Teoretic, controlul pare organizat fără cusur. Să vedem cum funcționează în practică. Cu lista celor de-semnați să controleze unitățile comerciale pășim pragul cîtorva birouri. Rezultatul: din cei 11, cu care am stat de vorbă, nici unul nu fusese în ziua respectivă pe teren, doi fuseseră cu o zi în urmă, iar restul de 9 și-au amintit că-și făcuseră „rondul" cu 2, 3 zile și chiar cu... o săptămînă în urmă. Ne întoarcem în cabinetul tovarășului director general, căruia îi aducem la cunoștință rezultatul sondajului nostru. Pe un ton puțin iritat, directorul general ripostează:

— Asta e bună! Ați luat-o chiar așa după plan, matematic? Nu poate fi totul executat cu precizie.

Am mers și la două organizații și întreprinderi comerciale: O.C.L. Alimentara 6 și I.A.P.L. Alunis. I-am întrebat pe directorii respectivelor instituții:

— Nu credeți că ar fi mai util, pentru îndrumarea concretă și permanentă a unităților comerciale, ca toți salariații instituțiilor dv. să meargă zilnic pe teren un anumit număr de ore?

La auzul întrebării, cei doi directori au ridicat mirați din sprîncene. Apoi au meditat. Imediat după meditație au început să curgă argumentele în defavoarea controlului: „Cine va mai întocmi diversele situații, rapoarte și informări", „Se vor aglomera hîrtiile", „Va scădea productivitatea muncii pe cap de funcționar" etc. Într-un cuvînt, ne-au dat de înțeles că propunerea este irealizabilă și — vorba ceea — tot mai bună e munca de îndrumare... din birou. Totuși și aici, tot teoretic, s-a repartizat fiecărui funcționar, pentru control săptămînal, un număr de 2—3 unități. Am mers prin 19 restaurante și magazine. Nicăieri însă nu ni s-a putut face dovada că personalul din cele două instituții respectă acel „încărcat" și teoretic program de teren. Am întîlnit în schimb unități la care registrele consemnau ca ultimă dată de control lunile iulie, iunie și chiar... aprilie.

Am insistat în rîndurile de față asupra modului în care este organizată și se desfășoară activitatea de autocontrol, pentru că, așa cum s-a putut constata din cele prezentate, la diferitele verigi ale comerțului s-a cuibărît o anume tendință de formalism, de ignorare a importanței sale practice. Vom mai reveni.

Mihai IONESCU

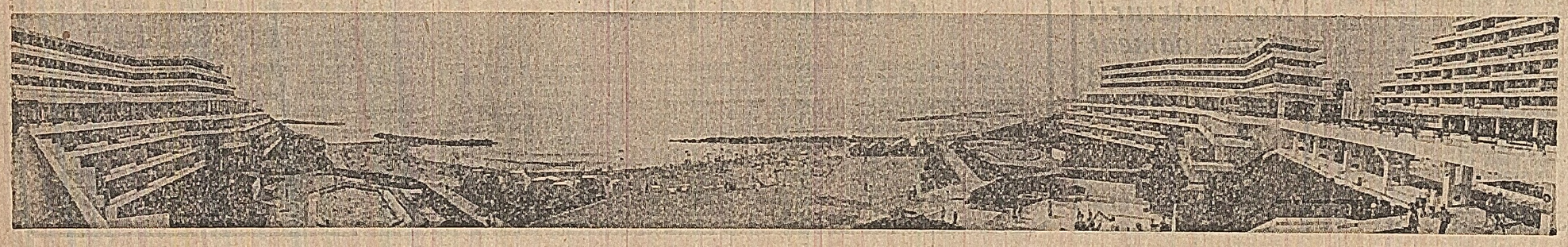

Continuăm ancheta noastră sub semnul impresionantelor bilanțuri umane pe care totdeauna și le propune Augustul aniversar. Astăzi, un oțelar, un inginer de mine, un constructor de hidrocentrale, un arhitect și un petrolist răspund în scris la întrebarea:

23 AUGUST 1944 1972

— CE GÎNDIȚI DESPRE ÎMPLINIRILE DV. PE FUNDALUL MARILOR ÎNFĂPTUIRI ALE ȚĂRII ?

REPORTERUL ÎȘI REÎNTÎLNEȘTE EROII

• O anchetă epistolară • O retrospectivă a destinelor • Un epilog al maturității

EDUCÎND AZI PE ALȚII, ÎNȚELEGEM CE MUNCĂ S-A DEPUS ATUNCI PENTRU EDUCAREA NOASTRĂ...

Prietenii apropiați ai lui ȘTEFAN TRIPȘA, vestitul maistru hunedorean (probabil și astăzi cel mai tînăr Erou al Muncii Socialiste), știu cît de greu se așterne el la scris. Preferă să se exprime prin cifre, grafice, formule, în limbajul lapidar al „prozei" tehnice. În acest stil și-a scris numeroasele inovații și, recent, o carte a oțelarului. La diferitele ședințe unde-l solicită activitatea obștească, preferă, de asemenea, în locul unor texte lungi, încheiate la punct și virgulă, fulgerarea unor note scurte iscate din și la temperatura momentului de viață respectiv. Om de acțiune, trecînd cu ușurință de la ritmul trepidant al oțelăriei hunedorene cu „foc continuu" la atmosfera de concepție și solemnitate a Marii Adunări Naționale, cu timpul drămuit, Tripșa e departe de a agrea comunicarea epistolară. Este, ca oamenii din categoria lui dinamică, un *oral* prin excelență. Are nervul ideii spontane, al faptului improvizat în conversația directă. Rîndurile de mai jos, elaborate în cuprinsul unui dialog cu sine însuși, dezvăluie un Ștefan Tripșa inedit. Meditativ, reflexiv, preocupat de probleme etice.

„Mă gîndesc de foarte multe ori la momentul cînd am călcat pentru prima dată în Hunedoara. Orașul o dată cu care am crescut care m-a transformat, care a făcut din mine ceea ce astăzi sînt. Hunedoara este prima mea dragoste. Aici pot spune că m-am născut, am crescut, m-am format pentru viață. Aici viața mi-a dăruit toate satisfacțiile ei: muncă, rezultate, familie, de aici am plecat în sfatul țării. Aici, în această cetate de foc, s-au născut și s-au afirmat sute și mii de oameni ca mine, copilul venit odinioară din Bărăbanț. Școală a metalurgiei românești, școală a vieții, ne mîndrim atît de mult cu acest oraș modern de astăzi, socotindu-l cu toții drept o stea în viața noastră.

M-ați întrebat dacă mă consider un om realizat. Nu, nicicum nu mă pot considera un om realizat, gîndind că atîta vreme cît trăiești ești mereu dator să dăruiești societății ceva, bazat pe adevărul care spune: pentru a simți că trăiești, ești dator să muncești. În modul cel mai corect, drumul vieții mele mi-a creat și o serie de îndatoriri cu caracter extraprofesional, mai ales după acordarea titlului de Erou al Muncii, dar niciodată n-am spus, nici măcar mie însumi, că e prea mult. De aceea, emoțiile sînt mari cînd îmi trec în revistă drumul; îmi reproșez totuși că puteam face mai mult, gîndindu-mă la cuvintele unui filozof care spunea „Fă-ți datoria, oricînd va fi cineva care să te vadă", dar mai ales la imperativul etic al zilelor noastre — omul adevărat își măsoară dreptul cu datoria.

Ca orice om în floarea vieții, privesc (de ce n-aș mărturisi-o?) cu invidie spre tinerețe. Dar NU din motiv că viața nu mi-ar fi oferit ceea ce am dorit; dacă m-aș afla însă acum la începutul vieții, avînd, bineînțeles, această experiență, aș folosi fiecare minut mai chibzuit în sensul celor arătate mai sus. Mai concret spus, ca noi toți cei din Hunedoara, sînt preocupat de perfecționarea muncii mele, încadrîndu-mă în bătălia de reducere a „importului de inteligență".

Felul lui de a privi înapoi cu invidie este preocuparea generoasă a comunistului față de „proprii noștri înlocuitori":

„Dacă aș sta să număr cîți tineri am format în activitatea mea, aș putea fi nemulțumit. Nu fiindcă n-am format. Însă cel ce pînă la 40 de ani ține o asemenea socoteală e normal să fie nemulțumit, știind că a făcut încă puțin. Sigur, nu e o treabă ușoară, dar depinde de fiecare dintre noi să înțelegem — și să transmitem acest lucru tinerilor — că greutățile nu s-au născut invinse, că nu sînt de neinvins, iar pentru a le învinge trebuie să lupți, iar dacă lupți vei cîștiga. Nu fac decît să repet un adevăr banal (banal pentru cine nu l-a smuls sensul prin efort propriu!): viața fără greutăți nici nu e frumoasă... Aici revine un mare rol conducătorului din producție, educatorului-muncitor, fiecare dîndu-ne seama acum ce muncă a fost necesară și cu noi, atunci cînd am început viața prin muncă. Principalele calități pe care nu eu, ci viața pune seama, sînt cele ce dau factura morală completă, frumusețea caracterului, adică ceea ce înseamnă a fi un om de omenie în sensul comunist al cuvîntului".

Dar ce mai face Tripșa-junior, Lică, alături de care — pe motiv că trebuia dus la bunica — reușisem într-o vară „evadarea de la Geoagiu-băi"? Pretext pentru maistrul oțelar de a se sustrage rigorilor concediului în favoarea unei raite profesionale pe la oțelărie.

„La ora actuală băiatul meu a terminat clasa a VI-a cu rezultate foarte bune. În acest an, participînd la concursul sportiv interșcolar, a ajuns în faza finală pe țară, clasîndu-se pe locul trei la săritura în lungime. Din cîte se pare, Lică are de gînd să devină un bun profesor de sport și, dacă e posibil, să facă și sport de performanță. În orice caz, după succesul lui la săritura în lungime, mi-am zis că uite! capătă și el diplome, nu numai eu, vădind ambiția de... a ne echilibra în viață.

Cît despre altele, vă rog să-mi scuzați zgîrcenia scrisorii, timpul fiind extrem de scurt și valorificat omenește posibil".

LA DESPĂRȚIRE: O LAMPĂ DE MINER

„Actul pe care l-am trăit atunci și care a dus la salvarea vieții unui tovarăș de muncă, era un act uman pe care fiecare putea să-l facă. Deși aceasta s-a întîmplat în urmă cu zece ani, cînd aveam 29 de ani, l-aș repeta ori de cîte ori ar fi nevoie. Minerul Gheza Cimpan lucrează și astăzi la aceeași mină. L-am întîlnit în urmă cu cîtva timp, reamintindu-ne de întîmplarea de atunci, și spunea că e fericit că trăiește, că de atunci a început cea de-a doua viață a lui.

În anul 1962 am participat la scoaterea dintr-o surpare a minerilor Constantin Firoiu și Carol Munteanu, întîmplare despre care s-a amintit, la vremea respectivă, în „Scînteia". În noiembrie 1969 am luat parte la o lucrare specială în suitorul central de aeraj Petrila, cu minerii Cornel Sava și Dumitru Dănescu. Oamenii rămăseseră agățați pe niște armături, putînd în fiecare moment să cadă în puț. Prezența mea acolo, încurajările au evitat accidentul.

Am redat aceste întîmplări similare cu a lui Cimpan pentru a vă arăta că permanent mă urmărește ideea că fiecare om e obligat „să-și trăiască meseria", atît în condițiile de fiecare zi, cît și în împrejurări excepționale. Ce cred despre curaj? (este întrebarea dv.). Curajul este încrederea în tine, dorința de a fi alături de oameni și de a lupta necontenit pentru binele lor. În acest sens, în ultimii ani m-a preocupat în mod deosebit să contribui la diminuarea eforturilor minerilor.

Am avut o copilărie zbuciumată pe care o știu eu și cei care mi-au întocmit dosarul de partid, rămînînd în filele cuprinse între două coperți. Pe mine m-a creat partidul, lui îi datorez totul. Nu spun acest lucru de dragul de a-l spune, ci am încercat să-l demonstrez prin fapte. După absolvirea institutului de mine am fost repartizat la Petrila, unde am parcurs toate treptele: muncitor, maistru, și, în continuare, am îndeplinit toate funcțiile inginerești posibile pe linie electromecanică.

Titlul de inginer nu presupune o îndepărtare, cum din păcate se mai înșeală unii, ci o apropiere strînsă de muncitori. Procesul de formare a oamenilor adevărați are loc în mijlocul muncitorilor, la locul de muncă direct productiv, alături de oamenii care au conștiința clară a datoriei. Eu m-am atașat. Aș relua viața la fel cum am început-o, cu toate greutățile ei, cu aceeași hotărîre ca acum 15—20 de ani...".

Confesiunea inginerului EMIL STOICA are gravitatea existențială a oamenilor care au avut prilejul să mediteze asupra vieții în împrejurări decisive. „Munca la mină impune o disciplină fermă; orice abatere te poate costa viața. Nu peste tot se muncește ca în mină, dar indiferent de domeniul în care ar lucra, tinerilor trebuie să li se transmită că realizarea lor este posibilă numai cu sudoare". Moralistului de ocazie, care se hrănește cu abstracții, tonul îi poate părea sentențios. În realitate, nu tonul, ci adevărurile exprimate sînt sentențioase, sînt implacabile, așa cum sînt.

„În anul 1970 am fost destul de grav bolnav, fiind internat la spitalul din Petroșani și apoi la Cluj. În tot acest răstimp au venit să mă viziteze, să mă îmbărbăteze zeci și zeci de oameni. Unul dintre ei, nefiind zi de vizită, a pătruns pur și simplu hoțește să mă vadă. Majoritatea erau muncitori și maiștri din cadrul exploatării miniere. Au fost în stare să vină și la Cluj, unii cu mașini închiriate; aceasta întîmplîndu-se în timpul inundațiilor, au avut multe greutăți pînă s-au întors la Petroșani.

Mai tîrziu, după ce m-am făcut bine și m-am reintors la lucru, am fost numit într-o funcție la Centrala cărbunelui din Petroșani. M-am despărțit greu, după 15 ani de muncă la mină. La plecare, muncitorii de la partea electromecanică m-au invitat la o mică întîlnire (i-aș spune despărțire!) tovărășească, unde mi-au înmînat o machetă simbolizînd un miner și o lampă de miner".

Valea Jiului, valea ca un singur om, confirmă — pentru a cîta oară în istoria ei? — sentimentul în fața căruia orice cuvînt pălește: solidaritatea umană.

PĂRĂSIND CAPITALA, I S-A SPUS: „MARE PROSTIE FACI". RĂSPUNSUL — IATĂ-L, DUPĂ OPT ANI

Pe semnatarul acestei scrisori, purtînd cunoscutul „antet" al marilor familii migratoare, inginerul CONSTANTIN PREOTEASA, l-am cunoscut la Argeș. Era încă, dacă nu mă înșel, stagiar. Absolvise institutul cu 10, i se făcuseră propuneri de a rămîne în București, asistent universitar. „Mare prostie faci" i-a spus cineva la despărțire.

Au trecut opt ani.

„De la uzina subterană de pe Argeș, unde am avut prilejul să vă cunosc, am coborît pe Argeș-aval, făcînd un „popas" de un an și jumătate la hidrocentrala Albești — lucrare pe care am început-o de la prima cupă de excavator și pe care am dus-o pînă la punerea în funcțiune, la 30 decembrie 1967.

După trei zile de odihnă, am preluat „la a treia mînă" lucrările de la hidrocentrala vecină — Cerbureni — unde condițiile geologice au fost atît de vitrege încît puneau sub semnul întrebării punerea în funcțiune. A fost un an greu pentru mine, un an în care nu știu dacă au fost zece duminici sau sărbători în care să nu fi lucrat; cea mai dură perioadă de muncă din anii mei, de aceea pot spune că a fost lucrarea care m-a calificat inginer. Cu toate acestea, la 30 decembrie 1968 (vedeți, tot la un sfîrșit de an!) uzina Cerbureni a fost pusă în funcțiune.

Dar numai după trei zile satisfacția unui asemenea succes m-a pus pe picioare; cînd speram totuși la o perioadă de relache, adică să stau în continuare să execut ultimele amenajări exterioare — fără presiunea termenului, am preluat o lucrare (iarăși începută de alții!) complet diferită de ceea ce lucrasem pînă atunci și cu întîrzieri substanțiale. Această lucrare a fost drumul de acces la casa vanelor priză și goliri de fund la barajul Vidraru.

Dacă ați fost după 1969 la baraj, ați remarcat, sper, un drum ce se desprinde la Valea lui Stan din drumul principal și merge la baza barajului și la lucrările de mai sus. Dacă aveți ocazia, vă recomand să-l parcurgeți cu piciorul — are 1 200 metri lungime și puteți admira barajul de jos în sus — imagine fantastică și neliniștitoare zile în șir. Acest traseu de 1 200 metri liniari are aproape 460 m.l. numai poduri și viaducte, unele mai frumoase ca altele, toate gîndite și proiectate de un colectiv tînăr, din care au făcut parte și doi colegi de facultate și de grupă, poate cei mai buni prieteni ai frumoșilor ani de studenție. Toate aceste lucrări au pretins un înalt grad de tehnicitate și o gîndire cu adevărat inginerească. Una din ele, cea mai semnificativă, este viaductul peste Valea lui Stan — adiacent șoselei ce urcă la baraj; are o boltă de 90 m deschidere și o lungime de 112 m, fiind a doua lucrare de acest gen din țară după viaductul Cracău — lucrare care, la timpul său, a fost realizată de somități ale meseriei. Greutățile au fost aceleași — criza de timp și terenul accidentat. Să vă dau o singură dimensiune: distanța de la firul văii pînă sus la pod depășește 50 de metri. Cu toate acestea, tinerețea și dragostea de muncă au fost cele care au dimensionat timpul, lucrarea fiind terminată în opt luni, termen ce părea de necrezut pentru unii, și a fost apreciată la recepție cu calificativul excepțional. Și iarăși a sosit un 30 decembrie, iarăși euforia succesului și nostalgia despărțirii de locurile acum bine cunoscute și îndrăgite, și atacarea lucrărilor la o nouă uzină pe Argeș-aval.

Speram atunci că, în sfîrșit, voi sta acolo 3—4 ani, dar au început lucrările pe Olt — de unde vă scriu acum — și am fost numit inginer-șef la primul șantier în cadrul amenajărilor complexe ce vor fi executate aici. A trecut un an, 1971, primul de existență a noului colectiv pe care l-am format și rezultatele au fost frumoase. Se apropie 1973, cînd va fi pusă în funcțiune prima uzină hidroelectrică de pe Olt, la Rm. Vîlcea, apoi 1974 la Govora, 1975 — la Dăești etc. Mă întreb acum: oare la cîte voi participa la tăierea panglicii în calitate de constructor?

Aceștia sînt cei 8 ani de viață trăiți pe șantier. Am realizat multe lucruri, am trăit multe evenimente și am învățat enorm. Am lucrat cu sute și mii de oameni, am adunat, am format și am sudat colective cu ajutorul cărora am realizat obiective ce vor dura sute de ani. Toate acestea au necesitat, însă, muncă, dăruire, cinste și dragoste de meserie — meserie pe care am ales-o, am îndrăgit-o și cu care mă mîndresc. Am trecut și prin împrejurări grele, chiar deosebit de grele, însă niciodată nu am cedat, niciodată nu am avut gîndul de a pleca de pe șantier.

Ce am mai realizat pînă acum? O căsnicie fericită, cu un băiat și o fetiță. Soția este tot inginer și lucrează pe același șantier cu mine, fiind C.T.C.-ul (controlul tehnic de calitate — n.a.) activității mele".

A DA ȘI A PRIMI DE LA SOCIETATE — UN RAPORT SUPRAUNITAR ÎN FOLOSUL SOCIETĂȚII

Într-un amurg, la Cluj, contemplînd panorama celui mai nou pe atunci cartier, „Grigorescu", am stabilit — nu știu dacă își mai amintește — o reîntîlnire peste ani cu arhitectul AUGUSTIN PRESECAN. A sosit acum momentul să-i pun întrebarea anticipată încă de atunci: „Ce ați mai repeta și ce nu din acea experiență?" Răspunsul vine fără echivoc: „Aș repeta căutările, dăruirea, și nu aș repeta soluțiile". Cred că este însuși motto-ul reîntîlnirii noastre, al unei tinereți angajate vizibil (mai vizibil decît în multe alte profesiuni) prin ceea ce lasă în urmă. Să respectăm însă ordinea dialogului epistolar:

„Poate că ați avut ocazia în activitatea dv. să întîlniți oameni care sînt în stare să realizeze lucruri mari, dar pentru care este foarte greu să aștearnă cîteva rînduri pe o filă de hîrtie, mai ales dacă trebuie să vorbească despre ei înșiși. Chiar dacă nu am realizat lucruri mari, mă identific și eu cu cei ce comunică greu prin scris. Am fost foarte mișcat în momentul cînd v-am citit scrisoarea, iar conținutul ei l-am prezentat și altor colegi apropiați, pe lîngă faptul că am dat curs cererii dv. de a o transmite și „vechilor" colaboratori — Vasile Mitrea și Domnica Litvin — cu care de altfel colaborez și „mai nou".

Se cer înscrise aici ultimele date despre cei trei colegi de la proiectul „Grigorescu". *Vasile Mitrea* e prodecan al Facultății de arhitectură mai nou înființată la Cluj. *Domnica Litvin* „a rămas în continuare credincioasă proiectării", în același atelier de arhitectură, colegă cu Presecan. Iar el, *Augustin Presecan*, în afara proiectării, predă cursul de urbanism la facultate și e vicepreședinte al Comisiei permanente de arhitectură și sistematizare a municipiului Cluj. Aceeași senzație de „oameni de cursă lungă".

Semnatarul alege formula răspunsului pe puncte:

— „Cum a evoluat gîndirea, concepția dv. de la „Grigorescu" pînă azi?"

„Nu am făcut descoperiri senzaționale. Am căutat să transpun în noile lucrări tot ce este mai bun în teoria și practica urbanistică; studierea cadrului natural dat, în simbioză cu cerințele social-funcționale și economico-estetice a dus, în fiecare etapă de lucru, la concepții noi, la soluții noi și, implicit, la satisfacții noi.

Fără a încerca să suprapun meseria mea altor discipline apropiate sau foarte îndepărtate — cum fac unii cînd vorbesc despre arhitectura unei simfonii, arhitectura unui balet, în general despre arhitectura unei opere (lucrări, realizări...) — trebuie să mărturisesc că pentru mine această meserie este incomparabil de frumoasă. Tocmai dragostea pentru meserie m-a obligat să evoluez, de la primele lucrări pînă azi. Numai această dragoste împletită cu o orientare multilaterală (profesională, culturală, ideologică etc.) poate conduce la atingerea însușirilor mult rîvnite: originalitate, realism, funcționalitate, suplețe și independență în muncă".

— „Aveți sentimentul maturizării?"

„Mi-amintesc de o replică pe care a trebuit s-o înfrunt cu vreo zece ani în urmă. Era în perioada muncii febrile la „Grigorescu". La chestionarea curentă ce se face pentru elaborarea proiectului de sistematizare, un anonim „matur" a rostit cu dispreț: „Clujul a fost dat pe mîna copiilor". (Presecan avea 28 de ani, iar Mitrea, 26 — n.a.). M-am simțit multă vreme rănit. Apoi, încercînd sentimentul încrederii și al răspunderii, pur și simplu mi-a dispărut din minte replica. „Amnezia" aceasta o consider semn de maturizare. Am înțeles atunci că numai contactul direct cu cerințele vieții maturizează, îmbogățește și diversifică paleta. Sînt, după mine, false concepțiile unor colegi care își închipuie că numai în Capitală, la umbra unor maeștri, se pot realiza. Te realizezi, dacă ești într-adevăr înzestrat, numai în confruntare cu producția. Nu sînt încă „bătrîn", dar îmi permit o întrebare: nu tinerețea cu atributele sale — curaj, sacrificiu, puritate, căutări, dorință de împlinire — este cea mai frumoasă și mai propice vîrstă a afirmării?"

De reținut o definiție plastică a raportului dintre a da și a primi de la societate:

„Exprimat matematic, consider că acest raport trebuie să fie supraunitar în folosul colectivității, neadus la numitor comun, dar nici ieșit din comun; altfel spus, să fie echitabil".

De reținut, în final, sinceritatea portretului neretușat:

„Privitor la părțile de care sînt nemulțumit și unde voința și puterea nu mă ajută, cu toată discreția vă mărturisesc că m-am îngrășat „puțin", fumez mult, am încărunțit, nu-mi ajunge timpul (nici nu-l observ cum trece decît prin evoluția copiilor: am o fetiță și un băiat) dar că deocamdată sînt sănătos tun".

ADEVĂRATA „AVANSARE"? PERFECȚIONAREA ACTIVITĂȚII

NICOLAE NICULA este petrolist de primă generație. Strungar în adolescență, la o uzină bucureșteană de aleasă tehnicitate și finețe, Industria optică română, s-a decis, cu vreo două decenii în urmă, să intre în lumea petrolului. „Am preferat aerul liber și curat, fără zgomote" — explică el opțiunea de atunci, printr-un argument „balneoclimateric", destul de bizar pentru cine cunoaște solicitările (zgomotele, mirosurile, tensiunile) dintr-o schelă petrolieră. Indiferent de motiv, interesantă este integrarea sa într-o nouă profesie, în zona țițeiului moldav, ambiția de a face o ispravă pe acest nou tărîm. Așa îl cunoscusem cu ani în urmă la Moinești, figură de tînăr printre meșterii bătrîni cu rădăcini genealogice prin partea locului; așa îl regăsesc astăzi, maturizat, bărbat cu răspunderi sporite — „promovat ca maistru principal în aceeași secție unde, cu 20 de ani în urmă, lucram ca muncitor și, în același timp, aleș secretar al comitetului de partid".

Scrisoarea sa, un adevărat curriculum vitae (pe care sînt nevoit s-o rezum), este, în esență, o explicare a acestei înrădăcinări muncitorești, a legilor și deprinderilor care guvernează familia petroliștilor, cu observații sociologice pătrunzătoare privind experiența integrării active.

„Pentru mine e o fericire că fac parte din colectivul acesta de petroliști ai schelei de extracție Moinești, aproape de la înființare (februarie 1951). Pot acum să spun că am trecut prin toate fazele meseriei: toate au cerut eforturi multiple, atît efort fizic — de care nici un sondor nu se poate dispensa — cît și capacitate de gîndire. Lipsa de concentrare asupra unei singure operații executate la sondă s-a plătit întotdeauna scump. Mi-a fost dat să constat personal cît îți sînt de solicitate în meseria de sondor cunoștințele și deprinderile ce se formează în ani și ani de zile. Și încă nu pot spune că mi s-au format toate!

Poate că sînt întrucîtva subiectiv, dar îmi pare că, mai mult decît alte meserii, lucrul la sondă îți pretinde și o conduită morală superioară, curajul răspunderii, dar mai ales cinste bazată pe cunoașterea și raportarea exactă a situației de la locul de muncă. Dacă încerci să „aduci din condei", de exemplu, starea unei părți de sondă sau producția unei sonde, a unei găzi sau secții, ori dacă scapi ceva scule în puț și nu anunți faptul săvîrșit, împiedici efectuarea altor operații și poți pricinui pagube nebănuit de grave. Socotesc că necinstea, o dată apărută la un om, e mai greu de corectat decît neștiința".

Răspunderea, înțeleasă ca un sumum al calităților profesionale și morale, devine un etalon al existenței:

„Mi-aduc aminte de un caz semnificativ, petrecut ceva mai demult. Ne-a venit în practică un inginer, la prima vedere ca atîția alții care au mai fost în petrol; eu eram maistru la una dintre brigăzile grele de producție ale schelei, mai erau și alte brigăzi conduse de colegi de-ai mei, tot așa de grele. La un moment dat, unuia dintre acești maiștri i-a venit rîndul să plece în concediu. Cine să-l înlocuiască? Atunci tînărul inginer nou sosit, Popescu Dumitru, a cerut șefului de secție să-i încredințeze lui această brigadă. Zis și făcut. Timp de o lună a fost model de conducere. L-am întrebat pe inginer de ce a ținut așa de mult să se înhame la o astfel de muncă, mai ales că s-ar fi găsit maiștri care să-i țină locul celui plecat. Mi-a răspuns: „Cînd voi avea sectoare de producție în primire nu vreau să se spună că nu am trecut și prin fazele de bază ale producției, că n-am lucrat efectiv în ele". Anii au trecut, inginerul a ajuns șef de secție, apoi inginer-șef al schelei, iar în prezent este directorul ei".

Despre sine însuși, din același unghi de vedere:

„Conștiința răspunderii s-a format la mine atunci cînd am fost investit să conduc oamenii. Postul încredințat a însemnat o adevărată școală a maturizării, a lucidității, a lărgirii orizontului politic și profesional, a disciplinei și punctualității, a cunoașterii oamenilor și chiar o modificare a vieții personale (Noroc că soția, Alexandrina, îmi înțelege munca: se întîmplă să-i spun că vin acasă într-un sfert de oră și, în realitate, să ajung abia după cîteva ceasuri).

În ce privește aspirațiile mele de viitor, știu că salturile tehnicii sînt spectaculoase și mi-am propus să fiu în pas cu ele. Recent, am absolvit la Iași un curs de perfecționare a cadrelor. „Avansarea" nu înseamnă neapărat schimbarea meseriei: omul multilateral avansează de-a lungul întregii vieți prin aprofundarea profesiei, prin perfecționarea muncii sale".

Victor VÂNTU

Desene de TRAIAN VASAI

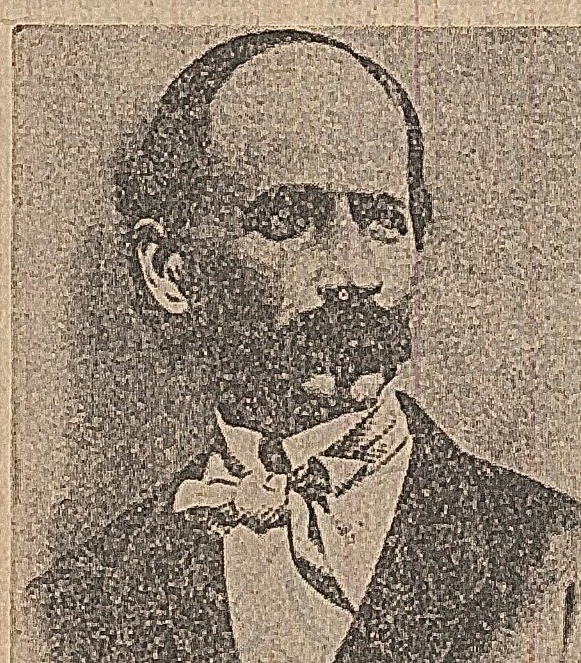

Centenarul înflăcăratului poet patriot DIMITRIE BOLINTINEANU

Zilele acestea comemorăm o sută de ani de la stingerea din viață a lui Dimitrie Bolintineanu, personalitate marcantă a literaturii noastre, spirit animat de idealurile pașoptiste, tovarăș de idei și de luptă al lui Nicolae Bălcescu și, apoi, al lui Alexandru Ioan Cuza.

Născut probabil în 1825, în Bolintinul din Vale (unde e și înmormîntat), își are biografia strîns legată de evenimentele epocii. Tînăr format în atmosfera patriotică de la „Sf. Sava", face parte din asociația conspirativă „Frăția"; la 1848 se impune printre cei mai entuziaști militanți ai revoluției în Țara Românească; exilat, rămîne pe aceleași poziții; reintors acasă, susține cu tărie unirea celor două principate, iar ca ministru, sub domnia lui Cuza, se remarcă prin susținerea și înfăptuirea unor inițiative cu totul deosebite: crearea Universității din București și legea secularizării averilor mînăstirești; pentru ca, după constituirea a ceea ce Bolliac a denumit „monstruoasa coaliție", să se afirme ca un adversar al oligarhiei, demascînd cu virulență demagogia, carierismul, falsul patriotism. Fără să apară neapărat în prim plan, a înțeles să fie prezent în toate momentele semnificative ale anilor pașoptiști și postpașoptiști, fidel unor convingeri de înălțătoare probitate civică, știind să le slujească, exemplar, și ca simplu cetățean, și ca scriitor. Pe scurt: ca patriot. E, de altminteri, imaginea sub care a intrat în eternitate. Imagine sub care generațiile noastre îl văd ca precursor.

La 1848, D. Bolintineanu n-a făcut parte din guvernul revoluționar provizoriu, dar a avut sarcina de a redacta ziarul *Poporul suveran*, organ de propagandă, agitație și mobilizare. În exil, nu s-a numărat printre veleitari, dar prin acțiunile și mai cu seamă prin cărțile sale a întreținut un interes remarcabil pentru problemele românești. Revenit acasă, după aproape zece ani de emigrație impusă, a preferat să-și păstreze o relativă independență, în numele fidelității la programul pașoptist. Întemeind *Dîmbovița*, gazetă de atitudine progresistă, militează pentru înfăptuirea punctelor înscrise în acest program. Înainte de toate, a ideii unirii principatelor. Dar și a celor de natură socială, menite a anula relațiile inacceptabile între clase, perpetuate prin feudalism. Mă refer la eliberarea clăcașilor, la reforma legii electorale, la accesul maselor la cultura, la independența și suveranitatea națională, la democrație, la libertate și echitate.

Prin modestia lui proverbială și, cu deosebire, prin fermitatea sa morală, Bolintineanu a ocolit compromisul. Deși, ipotetic, i-ar fi înlesnit, în ultimii ani de viață, o situație măcar economic mai puțin dramatică. Numai că el a rămas un visător și un inadaptabil. Poet, cum de altminteri, trăiește și în conștiința posterității.

Poet esențial romantic, navigînd între „cîntece" și „plîngeri", adică între stările de relativă euforie și cele de intenție elegiacă, poposind cînd în una, cînd în alta, atras de motivele lirice în circulație și de formule experimentate pe diverse meridiane europene, s-a impus memoriei în primul rînd prin latura patriotică a creației sale. Latură evidențiată în ciclul devenit clasic *Legende istorice*, dar nu numai aici. Ciclu relevant nu atît prin culoarea evocărilor, cît prin ceea ce, preluînd titlul unui volum publicat de Bolintineanu în 1859, s-ar putea numi „melodii române". Tentativa de a sublinia dimensiuni structurale perene ale sufletului național, așa cum îl vedeau revoluționarii pașoptiști. Leit-motivele acestuia. E în afara oricărei discuții că în scenografia legendelor ideea reconstituirii e absentă, că totul e de fapt o alegorie, că Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, Mircea cel Bătrîn, Maria Putoianca sînt pseudonime ale poetului însuși, *porta-voce* ale propriilor sale idealuri, particularizări ale unui mod de reprezentare tipologic. Remarcabilă e nu cantonarea într-un trecut pilduitor și deci educativ, ci configurarea unui climat etic românesc, care justifică, dincolo de atestatul documentar, caracterul neîntîmplător al atitudinilor, natura lor consubstanțială. Conferind evocării aer legendar, Bolintineanu îi descifrează astfel coordonate profund patriotice. În fond contează aici nu aspectul epic, ci acela moral. Poetul tinzînd să-l relieveze în consecință. Nu mi se pare inutil să semnalez că împlinirile se manifestă, în primul rînd, în direcția aceasta, Bolintineanu realizîndu-se în *Legende istorice* prin formulările sale aforistice: *„Ce e viața noastră în sclavie oare? / Noapte fără stele, ziuă fără soare. / Cei ce rabdă jugul și-a trăi mai vor / Merită să-l poarte spre rușinea lor !"* (*Cea de pe urmă noapte a lui Mihai cel Mare*); „Viitor de aur țara noastră are / Și prevăz prin secoli a ei înălțare" (*Mircea cel Mare și solii*); „Capul ce se pleacă paloșul nu-l taie; / Dar cu umilință lanțu-l încovoaie !" (*Daniil Sihastru*) etc. Formulări-îndemn, vizînd condiția tradițional eroică a poporului român, dar și încrederea-suport în destinul luminos al acestuia. Istoria devine astfel un pretext pentru coborîrea în vital. După cum actualitatea, în romane ca *„Manoil"* și *„Elena"*, inspirate din frămîntările anilor imediat postpașoptiști, e, la rîndu-i, un pretext pentru dezbaterea unor probleme naționale și sociale de interes mai general decît cel concretizat prin conflictul epic propriu-zis.

Patria e, fără îndoială, tema predilectă a lui Bolintineanu. Dar nu unica. Poetul a debutat cu o elegie erotică (*O fată tînără pe patul morții*), care i-a adus nu numai laudele lui Heliade, ci și o primă celebritate, consemnată și de Eminescu în *Epigonii*. Femeia va umple, de altfel, cu prezența ei numeroase pagini, mai ales în *Florile Bosforului*. Un lucru e cert: nimeni în epocă n-a înălțat, la noi, atîtea elogii femeii. Femeii luptătoare, vezuviene, animată de dragostea pentru țară; femeii frumoase, în accepția fizică și morală; femeii demne, care nu admite compromisul, preferînd sacrificiul suprem.

Perspectiva rămîne, evident, romantică. E spiritul vremii. Cum romantică e și maniera de tratare a altor teme curente. Unele de împrumut. Avînd meritul împămîntenirii. Cum e tema călătorului. Materializată într-un poem de factură byroniană și mickiewicsiană cum e *Conrad*, autobiografie deghizată, reflectînd etape ale propriului exil. Dar și în memorialele (în proză) dedicate vizitelor sale în Orientul Apropiat, Macedonia și Moldova. Cum e, apoi, în *„Mihnea și baba"*, tema de sorginte germanică a baladei fantastice, ori, în alte texte, motivul faustic sau cel (tot goethean) din *Suferințele tînărului Werther*. Ele demonstrează nu numai receptivitatea scriitorului român la fenomenul european, ci și capacitatea lui de a-l asimila.

E de domeniul incontestabilului că intențiile subiective n-au cunoscut întotdeauna și rezultatele estetice scontate. E însă printre poeții care au avut un *univers* al lor și un *stil* al lor. Cum sînt și Alecsandri sau Alexandrescu. Toți trei exploatînd (ca și Eminescu pe urmele lor) și virtuțile sonore, efectele eufonice ale limbii, spre a sugera inefabilul, dar și valențele afective, adînc omenești ale atitudinii lirice. Nu mi se pare de prisos, în acest climat competitiv, să menționez că Dimitrie Bolintineanu e printre primii scriitori români care interesează străinătatea. Apariția în franceză a volumului *Brises d'Orient* (1866) e întîmpinată cu elogii de Victor Hugo, Théodore de Banville și de alții, care văd în el o valoare vrednică a fi supusă atenției publice, prin originalitatea expresiei și prin lumea pe care o evocă.

Proiectat pe un atare ecran, pentru noi rămîne înainte de toate omul în a cărui conștiință ideea de patrie, grija pentru destinul acesteia, rațiunea formativă a literaturii, larga înțelegere umanistă sînt suverane. De unde, peste nuanțe și neîmpliniri, actualitatea lui.

Aurel MARTIN

Manifestări culturale consacrate zilei de 23 August

În cadrul manifestărilor culturale consacrate celei de-a 28-a aniversări a eliberării patriei, la Complexul de prelucrare a lemnului de la Blaj, județul Alba, a avut loc sîmbătă după-amiază un simpozion. Au fost relevate marile perspective de dezvoltare a țării în lumina programului elaborat de Conferința Națională a partidului. La căminele culturale din Izvoarele, Mănărade, Tiur, Veza și altele au avut loc expuneri pe tema „23 August, ziua eliberării României de sub jugul fascist". De asemenea, biblioteca municipală din Alba Iulia a organizat la fabrica de încălțăminte „Ardeleana" din localitate un montaj literar intitulat „Partidul marilor victorii".

★

„Sub soarele lui August 23", astfel s-a intitulat spectacolul de sunet și lumină organizat la Tg. Jiu de Comitetul județean Gorj al P.C.R. în întîmpinarea zilei eliberării. Circa 1 000 de artiști amatori din formațiile reunite ale municipiului și ale unor localități din județ au interpretat momente din istoria patriei și a poporului nostru redate în cîntece și versuri, prezentul și viitorul patriei noastre socialiste, ale județului Gorj.

★

Numeroși săteni, tineri și vîrstnici din Podari, Bucovăț, Șimnic, Ișalnița și Cernele, din Dăbuleni, Gîngeova, Poiana Mare, Goicea, Segarcea și Filiași, precum și din numeroase alte așezări ale județului Dolj, au participat sîmbătă seara la spectacole muzical-coregrafice organizate în întîmpinarea zilei eliberării. În deschiderea acestora, activiști de partid și de stat, precum și ofițeri superiori ai forțelor noastre armate au vorbit despre semnificația zilei de 23 August, despre succesele obținute în construcția socialismului în patria noastră.

(Agerpres)

Festivalul cîntecului ostășesc

„Te apăr și te cînt, patria mea!"

De cîteva zile, festivalul cîntecului ostășesc „Te apăr și te cînt, patria mea" a intrat în faza decisivă. Juriul, alcătuit din cunoscuți muzicieni, oameni de cultură și artă, membri ai Uniunii compozitorilor, ai Uniunii scriitorilor, reprezentanți ai Consiliului Culturii și Educației Socialiste și ai Ministerului Forțelor Armate, a început selecția — din cele aproape 400 de lucrări primite — a creațiilor muzicale care vor intra în festival.

Cu acest prilej, am adresat cîteva întrebări maestrului **LAURENȚIU PROFETA**, secretar al Uniunii compozitorilor, membru al juriului celui dintîi concurs și festival național al cîntecului ostășesc.

— Ce vă spun lucrările în concurs la prima lor „citire"?

— Evident, la primul contact doar cu cîteva creații din acest impresionant număr de lucrări, nu poți emite aprecieri complete și definitive. Vom avea căderea s-o facem abia după o analiză mai profundă, după ce vor fi audiate toate partiturile concurenților. Abia atunci, cîntărind cu grijă și probitate valorile, vom fi în măsură a emite aprecieri ample, argumentate. Ca secretar al Uniunii compozitorilor, eu însumi compozitor, observ cu deosebită satisfacție că acest concurs de creație destinat stimulării cîntecului patriotic ostășesc a dobîndit adeziunea — aș putea spune — entuziastă a unui număr mare de compozitori și autori de texte.

— Cum explicați această participare largă la acest festival aflat abia la ediția de debut?

— Mai întîi, compozitorii și poeții au primit cu emoție deviza „Te apăr și te cînt, patria mea" a concursului, cu toții simțind atunci, o dată mai mult, răspunderea pe care o are în momentul de față cîntecul de masă — acest gen capabil de adînci reverberații sufletești — pentru formarea și educarea tinerei noastre generații în spiritul celor mai alese idealuri ale partidului și patriei socialiste. Apoi, au fost pur și simplu cîștigați de modalitatea cu totul ieșită din obișnuit a organizării acestei competiții muzicale: cu mult timp înainte, conducerea superioară a armatei a inițiat vizite ale creatorilor de frumos în diferite garnizoane și unități militare, facilitînd astfel întîlnirea, cunoașterea ostașului anului '72 în cele mai diverse ipostaze ale condiției de apărător și constructor, ale vieții sale spirituale...

Și ar mai fi un element care vine să explice — nu mai puțin elocvent — participarea masivă a compozitorilor și poeților la acest concurs. În prezent asistăm nu numai la primul concurs și festival al cîntecului ostășesc, ci și la întîia manifestare culturală cu caracter național dedicată creației cîntecului de masă și adoptînd, în etapa a doua a competiției, valoroasa formulă a concursului - concert. Acest fapt transformă concursul și festivalul cîntecului ostășesc „Te apăr și te cînt, patria mea" într-o sărbătoare a cîntecului patriotic, a muzicii corale, a creației muzicale destinată maselor largi de auditori și de artiști amatori... Astfel privite lucrurile, sper într-o bogată recoltă de muzică bună.

— Ce le urați colegilor din juriu?

— Răbdare în examinare, multă grijă în selecție și decizie...

Interviu consemnat de **locotenent-major Ioan LUCA**

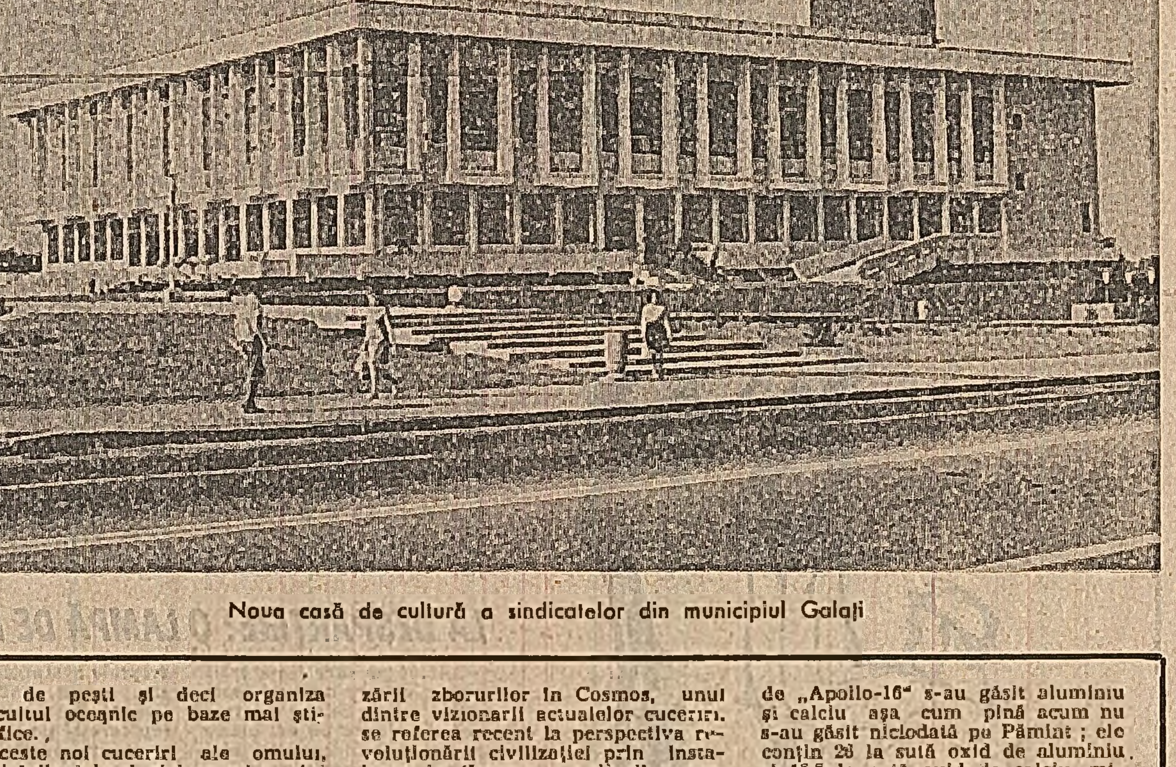

Noua casă de cultură a sindicatelor din municipiul Galați

DOUĂ MONUMENTE VESTITE DIN OLTENIA SOLICITĂ RESPECT ȘI GRIJĂ

Care va fi soarta Arnotei?

De la tribuna acestei rubrici semnalam aproape cu doi ani în urmă primejdia ce amenința Arnota cu dispariția, pricinuită de acea carieră de calcar amplasată în masivul stîncos pe care-l străjuiește ctitoria lui Matei Basarab de la anul 1633.

Cum încă răspunsul față de sesizarea noastră continuă să întîrzie, ne vedem siliți să revenim și să cerem să fie făcut cunoscut opiniei publice care va fi totuși soarta acestui monument atît de important pentru istoria artei românești?

Știm că beneficiarii exploatării de calcar continuă să sporească dezvoltarea acestei cariere, propunîndu-și să consume întreg masivul muntelui Arnota și să se treacă și pe versanții învecinați, făcînd abstracție de existența acestei ctitorii domnești, în care se află și mormîntul voievodului. Telegramele anunță de la Arnota, aproape săptămînal, efectuarea de explozii masive în acea carieră, unele dintre ele ajungînd la echivalentul a 30—40 tone exploziv.

Datorită atît intensității din ce în ce mai mari a exploziilor, cît și creșterii numărului de împușcături, unele fisuri mai vechi provocate construcției progresează vizibil și apar altele noi: fresca interiorului cu portretele lui Matei Basarab și al doamnei Elina, atribuită cunoscutului zugrav Stroe din Tîrgoviște, operă de extremă însemnătate (prin calitatea artistică și prin faptul că urmează unei perioade foarte sărace în monumente) se degradează în mod vizibil, desprinzîndu-se pe porțiuni importante.

Beneficiarii carierei și proiectanții ei — Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei, Centrala sării și IPROMIN — au refuzat totdeauna să recunoască pericolul ce amenința Arnota și niciodată nu au respectat condițiile sub care s-a smuls la un moment dat un asentiment pentru practicarea de explozii limitate, de studiu sau de exploatare. În mod deliberat n-a fost făcută cunoscută la timpul potrivit nici perspectiva derocărilor proiectate în masivul muntelui Arnota. Dimpotrivă, totdeauna au fost prezentate numai rezultate trunchiate și citate ipoteze de lucru care „garantau" coexistența monumentului (și păstrarea lui intactă, inclusiv a picturilor) cu exploatările carierei; s-a cerut însă să apreciem dacă Arnota nu poate fi mutată sau să se renunțe la etajul superior al clădirilor din jur, ori să se „salveze" eventual numai pictura. Prin adresa nr. 27.211 din 22 mai a.c. Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei, adresîndu-se Consiliului Culturii și Educației Socialiste, cerînd aviz de extindere a carierei, afirma că expertizele tehnice permit o dezvoltare a exploatărilor de calcar deși, dimpotrivă, studiile respective demonstrează că existența monumentului este pusă în pericol.

Trebuie știut că materialul exploatat din această carieră nu este folosit decît 30 la sută, restul rămînînd împrăștiat ca o masă informă de steril; aspectul pe care a început deja să-l lase în urma sa această carieră este cel al unui imens cadru pustiit pentru totdeauna de flora și fauna sa (și aceasta într-o zonă de interes turistic atît de importantă, cu lăcașurile ce se mai păstrează din ctitoria Craioveștilor de la Bistrița, cu schitul Păpușa, biserica celor „40 izvoare", „Schiturile de la Peșteră", „Biserica Țigăniei" și Biserica de lemn din Grămești — toate la rîndul lor remarcabile monumente de artă din secolele XVI—XVIII).

Într-o ședință de conciliere avută în ziua de 1 iunie 1972, privind situația mînăstirii Arnota, la care au participat delegați din partea întreprinderii de exploatare a calcarului, Centralei sării, Departamentului cultelor și Direcției monumentelor istorice și de artă, conducerea carierei a recunoscut că intensificarea exploziilor depășește cu mult limitele impuse prin avize și că actualul ritm de exploatare exclude orice coexistență între monument și carieră.

Beneficiarii carierei au refuzat să se consemneze într-un proces verbal discuțiile din cadrul acestei ședințe de conciliere și să-și asume obligații în ceea ce privește garantarea integrității monumentului.

Dat fiind cunoscut rezultatul studiilor întreprinse de D.S.A.P.C. — Argeș, ICEMIN și IPROMIN, din care rezultă că pur și simplu Arnota este condamnată dispariției, solicităm factorii în drept să intervină energic pentru salvarea acestui important monument. Cea mai indicată soluție constă în retragerea într-un timp cît mai scurt posibil a carierei în altă zonă bogată în calcar, din aceeași regiune, luîndu-se toate măsurile de sistematizare și de refacere a vegetației distruse, pentru ca mînăstirea Arnota să intre din nou în circuitul turistic, alături de celelalte importante monumente din împrejurimi, care la rîndul lor așteaptă să fie restaurate și puse în valoare.

Andrei PANOIU

„Ghidul" de la „Masa tăcerii", deși nu poate vorbi, spune multe...

„Coloana infinitului", acest simbol devenit atît de popular, continuă să fascineze cu aceeași forță vizitatorii tot mai numeroși ai Tg. Jiului. „Poarta sărutului" și „Masa tăcerii", din parcul municipiului, adună zilnic, dar mai ales duminica, cu aceeași atracție tulburătoare, sute de admiratori. „Pentru a-l înțelege și a-l iubi pe Brâncuși trebuie, înainte de toate, să-i admiri nemuritoarele opere de la Tg. Jiu", spun localnicii, mîndri de celebritatea „cioplitorului" gorjean.

Dacă „pretenția" rămîne de necontestat, cu atît mai de neînțeles apare optica edililor cu privire la modul în care sînt „puse în valoare" (după expresia consacrată — mai puțin potrivită aici — opera lui Brâncuși fiind ea însăși o imensă valoare) creațiile genialului sculptor. Problemă pe cît de discutată, pe atît de controversată și încă fără o soluție definitivă, amenajarea împrejurimilor trigemenei opere brâncușiene, lăsate în dar locuitorilor pămîntului natale, capătă uneori fațete dintre cele mai stranii. Nu de mult, în jurul „mesei rotunde" a apărut un gărduleț cu lanț, după modelul celor din jurul locurilor de veci! Vizitatorii și localnicii căutau în zadar un „unghi" potrivit pentru aparatul de fotografiat — în prim-plan apărea lanțul înconjurător. Opinia admiratorilor lui Brâncuși l-a determinat pe edilii municipiului să renunțe la acest atît de neinspirat mijloc de protejare a „Mesei tăcerii", lăsîndu-i însă, în continuare, cu aceeași dilemă: „Cum să amenajăm împrejurimile acestei opere?"

Datorită însemnătății unor asemenea lucrări, nimeni nu se poate aventura să pună în aplicare niște soluții oarecare. Dar... pînă la aprobarea unui proiect de înaltă competență, lucrările din Tg. Jiu ale lui Brâncuși trebuie scoase din zodia indiferenței. Sînt și unele aspecte absolut elementare. De pildă, asigurarea unui ghid cu ample cunoștințe despre opera și personalitatea sculptorului de la Hobița ni se pare pe cît de necesară, pe atît de ușor de realizat.

Și încă o sugestie — venită (ca și prima) din partea admiratorilor „Coloanei": vizitatorii Tg. Jiului sînt nevoiți să întrebe, în dreapta și în stînga, unde este „Coloana infinitului", deoarece în tot orașul nu se află nici un singur semn indicator către acest monument.

Mihai DUMITRESCU
corespondentul „Scînteii"

ÎN EDITURA POLITICĂ AU APĂRUT:

Mihail Kogălniceanu: Documente diplomatice; **Ion Babici**: Solidaritate militantă antifascistă 1933—1939; **Aurel Iancu**: Eficiența economică maximă; **M. Zlate**: Psihologia socială a grupurilor școlare; **Tudor Ștefănescu**: Fii ai marelui curaj.

ANTICIPĂRI — IPOTEZE

Cuceririle „tehnologiei cosmice" în slujba omenirii

• DE CE PE LUNĂ? • UN DIALOG TERRA — MARTE • LUNA, ESCALĂ SPRE „PLANETA ROȘIE" ȘI VENUS? • LUCEAFĂRUL DIMINEȚII ÎȘI DEZVĂLUIE TAINELE • ÎNTÎLNIRE ÎN COSMOS

După ce a pășit pe Lună, ambițiile omului țintesc și mai departe în sistemul nostru solar și chiar în afara lui. Încă de pe acum s-au pus bazele — teoretice — pentru construirea navelor necesare, deși realizarea lor va cere încă mult timp. Pînă atunci, solii ai tehnicilor celor mai moderne investighează Cosmosul și pregătesc viitoarele călătorii ale omului. Sonda „Pioner-10" este în drum spre alte sisteme solare, roboții sovietici și americani au cercetat și transmis din noiembrie anul trecut „impresii" de pe planeta Marte, stația automată „Venus 8" dezvăluie una cîte una tainele „Luceafărului dimineții".

Ce anume îl cheamă pe om în Cosmos? Setea de cunoaștere, de învingere a ostilelor forțe ale naturii, dar și perspectivele ce se deschid prin folosirea noilor cuceriri. Pentru că, să nu uităm ce capacități ale creației tehnico-științifice au fost declanșate pentru exploatarea spațiului cosmic, pentru perfecționarea tehnologiei și a utilajului necesar. Omenirea a și început să beneficieze de pe urma extinderii tehnologiei spațiale în diferite domenii. Telespectatorul american care va urmări comod din fotoliu Olimpiada de la München, ca și telespectatorul european care a urmărit jocurile olimpice de la Mexic beneficiază chiar și în acest fel de produsele „industriei cosmice". După cum știm, transmisia de la Mexic a fost realizată cu ajutorul a trei sateliți cu orbite sincrone, ale căror emisiuni au fost recepționate de stațiile terestre europene (britanice, germane, franceze). De altfel, cu ajutorul sateliților se transmit în prezent nu numai programe de televiziune, dar și convorbiri telefonice intercontinentale, informații înregistrate etc. Și așa, după cum în prezent tot mai mulți oameni se bucură de programe transmise de pe tot globul, în viitor, ziare tipărite simultan cu ajutorul sateliților, la zeci de mii de km depărtare, vor putea fi difuzate fără întîrzierea pe care ar implica-o transportul la asemenea distanțe.

Grație zborurilor sale în Cosmos omul se teme mai puțin de surprizele vremii; își poate îngădui prevederea prin sateliți și stații orbitale, poate ține sub observație uscatul, aerul și apa. Din Cosmos omul are o viziune de ansamblu asupra Pămîntului, prin sateliți obținînd date despre structura platformei continentale, a reliefului submarin, poate detecta cu precizie bancurile de pești și deci organiza pescuitul oceanic pe baze mai științifice.

Aceste noi cuceriri ale omului, realizările tehnologiei cosmice, sînt în măsură să contribuie la apropierea popoarelor, la lărgirea schimbului de valori, prin utilizarea lor exclusiv în interesul păcii și prieteniei între popoare. Pentru că, pe această cale se poate controla mai riguros traficul aerian și maritim, se poate aprecia gradul de poluare a planetei, se pot supraveghea recoltele și aprecia resursele de apă, depozitele de minereuri etc. Și o asemenea enumerare este departe de a epuiza infinita aplicabilitate a „tehnologiei cosmice", cu atît mai mult cu cît se așteaptă progrese și mai rapide. Grație unor asemenea progrese, generația a doua și a treia de sateliți meteorologici și de comunicații vor suferi atît de rapide perfecționări, încît cei folosiți în urmă cu cîțiva ani vor părea la fel de demodați ca și automobilele anului 1900!

În condițiile unui asemenea ritm, se poate prevedea ce va aduce viitorul mai îndepărtat?

Marele savant de origine română Hermann Oberth, pionier al realizării zborurilor în Cosmos, unul dintre vizionarii actualelor cuceriri, se referea recent la perspectiva revoluționării civilizației prin instalarea în Cosmos a oglinzilor spațiale — imaginate de el încă în urmă cu 5 decenii. Cu ajutorul unor uriașe oglinzi (cu diametru de zeci de km) plasate în spațiul cosmic va putea fi transformată imensa energie solară în energie electrică, vor fi „topite drumurile" (căile veșnic înghețate ale nordului), vor putea fi luminate orașe și ținuturi întregi, vor fi transformate ținuturile polare în grădini înfloritoare, se va putea „regla" clima după nevoile agriculturii etc. Ceea ce va însemna suplimentarea „spațiului vital" pentru încă 10—20 miliarde oameni... Dar toate acestea abia către anii 2010—2030. Pentru că abia atunci materialul necesar va putea fi adus de pe Lună și prelucrat cu ajutorul energiei solare în spațiul cosmic. Pînă atunci se vor monta pe Lună instalații de foraj, se vor prelucra minereurile extrase cu ajutorul energiei solare și se vor realiza din materialele obținute piese și subansambluri pentru marile construcții din spațiul cosmic. (O confirmare recentă la această anticipare: în rocile lunare aduse de „Apollo-16" s-au găsit aluminiu și calciu așa cum pînă acum nu s-au găsit niciodată pe Pămînt; ele conțin 28 la sută oxid de aluminiu și 15,5 la sută oxid de calciu, minuscule particule de fier etc.). Tot pe Lună va fi produs și combustibilul pentru navele ionice care vor asigura transportul între stațiile orbitale și planete.

Realizarea viitoarelor stații spațiale concepute ca laboratoare de cercetare și observații, uzine pentru prelucrări tehnologice etc. se bazează pe pașii uriași parcurși pînă acum. Cu toate acestea, călătoria cu echipaj spre planeta Marte reprezintă o misiune mult mai complexă decît ar rezulta din... înmulțirea unei călătorii spre Lună cu 160. Pentru că nici una dintre cosmonavele construite în prezent nu poate transporta cantitatea de alimente și oxigen necesare pe un interval de timp atît de lung: 8 luni sau chiar mai mult, oricît de mic ar fi echipajul. Viitorul va confirma soluția Lună-escală? Pînă atunci sînt prelucrate cu ajutorul ordinatoarelor cele 30 000 fotografii executate de stațiile cosmice automate sovietice „Marte-2" și „Marte-3" și cele peste 7 000 fotografii luate de către sonda spațială americană „Mariner-9". Pe baza lor este cartografiată suprafața marțiană, reducîndu-se la cîteva procente (15 la sută) numărul petelor albe de pe harta planetei vecine. Se obțin date precise cu privire la atmosfera marțiană, structura solului, sînt descoperiți ghețari din zăpadă carbonică, dune de nisip, se confirmă existența apei și a posibilității existenței anumitor forme inferioare de viață.

La Congresul internațional de biofizică ce a avut loc recent la Moscova, una dintre problemele care au intrat în discuție a fost posibilitatea existenței vieții pe alte corpuri cerești, savanții întruniți aici fiind unanimi de acord cu existența și pe alte planete a materiei vii bazate pe carbon. Precizarea o vor aduce următorii pași în Cosmos. Trimiterea spre Marte în următorii 15—20 ani a unor nave spațiale cu oameni de știință și medici la bord nu mai este o ipoteză. Noua premieră cosmică anunțată — întîlnirea și cuplarea în Cosmos a navei sovietice „Soiuz" și a celei americane „Apollo", prevăzută pentru a doua jumătate a anului 1975 — va reprezenta încă un pas înainte în explorarea spațiului cosmic.

Elena MANTU

Sosirea în Capitală a tovarășilor Stane Dolanț, Kiro Gligorov și Andrei Marinț

Sîmbătă dimineața au sosit în Capitală tovarășii Stane Dolanț, secretar al Biroului Executiv al Prezidiului Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, Kiro Gligorov, membru al Biroului Executiv al Prezidiului Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, și Andrei Marinț, secretar al Secretariatului Comitetului Central al Uniunii Comuniștilor din R. S. Slovenia, care, la invitația C.C. al P.C.R., își vor petrece concediul de odihnă în țara noastră.

La sosire, pe peronul Gării de Nord, oaspeții au fost salutați de tovarășii Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., Nicolae Ionescu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R. Au fost prezenți Iso Njegovan, ambasadorul R. S. F. Iugoslavia la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Plecarea tovarășului Kallai Gyula

Sîmbătă a părăsit Constanța, plecînd spre patrie, tovarășul Kallai Gyula, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., președintele Frontului Popular Patriotic din R. P. Ungară, care, la invitația C.C. al P.C.R., și-a petrecut concediul de odihnă în țara noastră.

La plecare, oaspetele a fost salutat de tovarășul Vasile Vîlcu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Constanța al P.C.R., de activiști de partid.

Sosirea unei delegații a Mișcării Social-Democrate din Danemarca

În ziua de 19 august a sosit în țară, la invitația Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, o delegație a Mișcării Social-Democrate din Danemarca, formată din Karl Johan Mortensen, Kristian Albertsen, Lone Nielsen, Erik Laursen, Headkierk Bernth Johannesson și Mette Albertsen.

La aeroportul Kogălniceanu din Constanța, delegația a fost întîmpinată de tovarășii Mihai Dalea, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., secretar al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, Ion Iuga, secretar al Comitetului județean Constanța al P.C.R., membru al Consiliului județean Constanța al F.U.S., Nicolae Zelcu și Elena Voinescu, vicepreședinți ai Consiliului județean Constanța al F.U.S.

Vizitele delegației Partidului de stînga-comuniștii din Suedia

Continuîndu-și vizita în țara noastră, delegația Partidului de stînga — comuniștii din Suedia, condusă de tovarășul B. Svensson, membru al Comitetului Central al partidului, a fost oaspetele județelor Constanța și Galați.

În județul Constanța, oaspeții suedezi au avut convorbiri la comitetul municipal al P.C.R. și au vizitat C.A.P. Cumpăna, și I.A.S. Murfatlar, precum și stațiunile de pe litoralul Mării Negre.

În județul Galați, membrii delegației au avut întîlniri și discuții la comitetul județean și comitetul municipal ale P.C.R. și au vizitat combinatul siderurgic, precum și unele obiective culturale și sociale din orașul Galați.

O delegație a Dietei japoneze a sosit în Capitală

Sîmbătă seara a sosit în Capitală o delegație a Dietei japoneze condusă de Takashi Hasegawa, membru al Camerei Reprezentanților din parlamentul japonez, care, la invitația Marii Adunări Naționale, va face o vizită în țara noastră.

Din delegație fac parte Moichirou Yamamoto, Yoshio Katsuzawa, Gorou Sudo, Shigetami Sunada, Yoshikata Asou, Tsuruo Yamaguchi, Hidezou Murata, Eiichi Nakao și Yoshiharu Kuwana, membri ai Camerei Reprezentanților, ai Camerei Consilierilor.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, oaspeții japonezi au fost întîmpinați de Gheorghe Necula, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, Aurel Vijoli, președintele Grupului parlamentar pentru relații de prietenie România— Japonia, Traian Ionașcu, președintele Comisiei juridice a M.A.N., Iuliu Fejes, secretar al M.A.N., deputați și alte persoane oficiale.

Au fost prezenți Yoshito Shimoda, ambasadorul Japoniei la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Cronica zilei

Sîmbătă, Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, a primit pe Aboubakar Biro Kante, în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor sale de acreditare în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Guineea în Republica Socialistă România.

În aceeași zi, a primit pe Phagna La Norindr, în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor sale de acreditare în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Regatului Laos în Republica Socialistă România.

Sîmbătă după-amiază a părăsit definitiv Republica Socialistă România Anthony Balthazar Nyakyi, ambasadorul Republicii Unite Tanzania.

★

Sîmbătă seara a sosit în Capitală o delegație a Comitetului politic al Societății cooperatiste din Londra, condusă de președintele Comitetului, Jim Layzell, care, la invitația președintelui Centrocoop, Dumitru Bejan, face o vizită de prietenie în țara noastră.

(Agerpres)

O nouă promoție a școlilor militare

Sîmbătă, în școlile militare de ofițeri activi, de maiștri militari și subofițeri ale Ministerului Forțelor Armate a avut loc solemnitatea înălțării la gradul de locotenent, de maiștri militari clasa a IV-a și de sergent major a absolvenților promoției 1972.

La festivitate au participat membri ai colegiului ministerului, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, delegați ai gărzilor patriotice și ai detașamentelor de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei.

După ce s-a dat citire ordinului ministrului forțelor armate, de înălțare în grad a noii promoții, adjuncții ai ministrului au rostit alocuțiuni, reliefînd îndatoririle de mare răspundere ale cadrelor militare pentru traducerea în viață a sarcinilor ce revin armatei.

Intr-o atmosferă de puternic entuziasm, noii absolvenți au adresat o telegramă Comitetului Central al partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care exprimă mulțumirile profunde pentru condițiile optime ce le-au fost asigurate în anii de studiu. Totodată, tinerii ofițeri exprimă hotărîrea lor fermă de a-și face cu cinste datoria față de patrie, de partid și popor, de a munci zi de zi cu abnegație pentru înfăptuirea neabătută a politicii partidului.

(Agerpres)

SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

Primii olimpici români au plecat la München

În vederea participării la cea de-a XX-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară, aseară a plecat la München prima parte a delegației sportive a țării noastre. Pe aeroportul internațional Otopeni au fost prezenți numeroși amatori de sport, rude, prieteni, ziariști. La plecare, reprezentanților sportului românesc la această competiție de prestigiu li s-a urat drum bun și succes. Delegația care a făcut deplasarea numără 98 de sportivi și oficiali, reprezentînd sporturile : box, caiac-canoe, canotaj academic, polo pe apă, gimnastică, haltere, tir.

Din acest lot fac parte, printre alții, pugiliștii G. Pometcu, V. Antoniu, C. Cuțov, Al. Năstac, canoiștii I. Patzaichin, S. Covaliov, caiaciștii A. Vernescu, Dumitru Viorica, C. Coșniță, gimnaștii El. Ceampelea, A. Grigoraș, D. Grecu, halterofilii I. Hortopan, V. Rus, trăgătorii D. Iuga, N. Rotaru, P. Sandor, I. Dumitrescu, G. Florescu, jucătorii de polo Radu Lazăr, C. Frățilă, Gruia Novac, D. Popescu.

HANDBAL

Aseară la Ploiești

ROMÂNIA–U.R.S.S. 16–20

Meciul revanșă dintre echipele reprezentative de handbal ale României și Uniunii Sovietice, ambele participante la turneul olimpic de la München, s-a disputat aseară în sala „Victoria" din Ploiești, în fața unui numeros public. Ca și în prima partidă (vineri seara, cînd handbaliștii români au învins cu 18—17), jocul a fost dinamic, cu faze spectaculoase, evidențiind buna pregătire înainte de marele examen olimpic a celor două reprezentative. De data aceasta, la pauză au condus sportivii sovietici (10—6), care au știut fructifica unele inexactități din apărare comise de echipa noastră. În repriza secundă, deși au jucat ceva mai bine, sportivii noștri n-au reușit să refacă handicapul. Meciul s-a încheiat cu scorul de 20—16 în favoarea echipei U.R.S.S.

Azi, la fotbal

Prima etapă a noului campionat de fotbal va avea loc astăzi ; sînt programate opt meciuri din divizia A și 16 meciuri din divizia B. Partidele echipelor din eșalonul fruntaș al fotbalului nostru sînt următoarele : pe stadionul „23 August" din Capitală, în cuplaj : Sportul studențesc — Sport Club Bacău (ora 17) ; Steaua — A.S.A. Tg. Mureș (ora 20) ; C.S.M. Reșița — Steagul roșu Brașov ; Universitatea Craiova — Rapid ; U. T. Arad — F. C. Argeș ; Petrolul Ploiești — Dinamo ; Universitatea Cluj — Jiul Petroșani ; Farul Constanța — C.F.R. Cluj (ora 20).

TENIS

Ilie Năstase s-a calificat pentru semifinalele turneului internațional de la Toronto (Canada). În sferturile de finală, l-a întîlnit pe cunoscutul jucător italian Panatta. La scorul de 4—0, italianul a acuzat o criză de sciatică și a abandonat. În sferturile de finală ale probei de dublu masculin, Năstase și Țiriac au întrecut cu 6—2, 7—6 perechea americană Stockton — McKinley.

tv

PROGRAMUL I

8,15 Gimnastica pentru toți.
8,30 Cravatele roșii ● Film serial : „Delfinul Flipper".
10,00 Viața satului.
11,15 Mari muzicieni la București. Emil Ghilels interpretează „Sonata Lunii" de Beethoven.
11,30 De strajă patriei.
12,30 Emisiune în limba maghiară.
14,00 „250 de grade".
16,05 Film serial pentru tineret : „Cei trei mușchetari" — după Alexandre Dumas (IV).
16,55 Fotbal : Divizia A. Transmisiune directă.
18,50 Publicitate.
19,00 Cîntece și jocuri populare de pe valea Bistrei. Interpretează ansamblul artistic al clubului muncitoresc al Centrului siderurgic din Oțelul roșu.
19,20 1001 de seri.
19,30 Telejurnal.
20,00 Ore de august la Tîrgoviște. Reportaj de Traian Filip.
20,10 Cîntă Maria Lătărețu.
20,20 Film artistic : „Mihai Viteazul" (seria I) „Călugăreni". Scenariul : Titus Popovici. Regia : Sergiu Nicolaescu. Imaginea : V. Cornea. Cu : Amza Pellea, Irina Gărdescu, Florin Piersic, Ilarion Ciobanu, György Kovacs, Ion Besoiu, Emmerich Schäffer.
22,00 Refrene din Țările de Jos. Cîntă Therese Steinmetz. Regia artistică : Andrei Brădeanu.
22,25 Telejurnal.
22,40 Duminica sportivă.

PROGRAMUL II

13,25 Promenada duminicală ● Din filmele de altădată ● Invitatul emisiunii — Lucia Stănescu ● Aventuri în epoca de piatră ● Microrecital Mihai Constantinescu ● Aventurile profesorului Groso și ale asistentului său Modo — de Aurel Baranga ● Invincibilul Mighty Mouse ● Reportaj cu mincinoșele — adaptare după schița lui Nicolae Tăutu ● 15 minute cu formația Choralis ● Mozaic pe 16 mm ● „Primăvara" — moment coregrafic, cu Magdalena Popa și Petre Ciortea ● Moment folcloric.
15,00 Închiderea emisiunii de prînz.
20,00 Deschiderea emisiunii de seară. Eroi îndrăgiți de copii : Bobo.
20,30 Film documentar : „Cel mai tînăr oțel". Regia : Nicolae Cabel.
20,40 Teatrul liric TV : „My fair lady" de Fr. Loewe, în interpretarea soliștilor și ansamblului Operei din Timișoara.
21,40 Săptămîna culturală bucureșteană.
21,55 Romanțe și canțonete cu : Mihaela Mijea, Veronica Gîrbu, Antonius Nicolescu și Adrian Ștefănescu. Conducerea muzicală : Jean Lucaci.
22,10 Film serial : „Mannix". Reluarea episodului „Fugi, oiță, fugi".

cinema

● Bărbați cumsecade : CENTRAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● Nicoleta Bursac : FESTIVAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
● Războiul minelor : LUMINA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● Creierul : BUCUREȘTI — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, SCALA — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, GRĂDINA FESTIVAL — 19,45, GRĂDINA SELECT — 20.
● Binecuvîntați animalele și copiii : PATRIA — 9; 12; 15; 18; 21, CAPITOL — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45, la grădină — 19,45.
● Tintin și Templul Soarelui : FLOREASCA — 15,30; 18; 20,30.
● Dacă e marți, e Belgia : FEROVIAR — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45, MELODIA — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, la grădină — 20.
● Procesul unei stele : LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, GRĂDINA DOINA — 20, FAVORIT — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● Tudor : MUNCA — 16; 19.
● Ferma din Arizona : VICTORIA — 9; 12,30; 16; 19,30, FLAMURA — 9; 12,30; 16; 19,30, AURORA — 9; 12,30; 16; 19,15, la grădină — 20.
● Program de desene animate pentru copii — 9,45; 11, O afacere — 12,30; 15,30; 18; 20,30 : DOINA.
● Aventuri la Marea Neagră : FLACĂRA — 15,30; 19, LAROMET — 15,30; 18, POPULAR — 15,30; 19.
● Balada lui Cable Hogue : EXCELSIOR — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45, GLORIA — 8,30; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45, TOMIS — 8,45; 11; 13,15; 15,30; 18, la grădină — 20,15.
● Jandarmul la New York — 10; 12; 14; 16; 18,15, Duminică la New York — 20,30 : CINEMATECA (sala Union).
● Naufragiați în spațiu : GRIVIȚA — 9; 11,45; 16; 19,30, VOLGA — 9; 12; 15; 18; 20,45.
● Fanfan la Tulipe : ARTA — 15,30; 18, la grădină — 20,15.
● Lupul negru : LIRA — 15,30; 18, la grădină — 20,15.
● Ultimul tren din Gun Hill : DACIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● Nevăzut, necunoscut : VIITORUL — 16; 18; 20.
● Trei din Virginia : BUCEGI — 15,45; 18, GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,30.
● O afacere : MIORIȚA — 10; 12,30; 15.
● Apa vie : MIORIȚA — 17,30; 20.
● Explozia albă : COTROCENI — 15,30; 18; 20,15.
● Casa de sub arbori : BUZEȘTI — 15,30; 18, la grădină — 20,15.
● Waterloo : UNIREA — 16.
● Fredy și cîntecul preriei : GRĂDINA UNIREA — 19,45.
● Mărturisirile unui comisar de poliție făcute procurorului republicii : FERENTARI — 15,30; 18; 20,15.
● Directorul : COSMOS — 15,30; 19.
● 20 000 de leghe sub mări : DRUMUL SĂRII — 15; 17,30; 20.
● Robin Hood : PACEA — 15,45; 18; 20.
● Legenda : CRÎNGAȘI — 15,30; 17,45; 20.
● Desculț în parc : MOȘILOR — 15,30; 18, la grădină — 20,15.
● Cermen : VITAN — 15,30; 18.
● Jocul de-a moartea : GRĂDINA VITAN — 20,15.
● Procesul alb : PROGRESUL — 15,30; 18; 20,30.
● Amintiri bucureștene : TIMPURI NOI — 9,45—20,15 în continuare.
● Vedere de pe pod : RAHOVA — 15,30; 18; 20,15.

teatre

● Teatrul Giulești (la Arenele Romane) : Freddy — 20.
● Teatrul evreiesc de stat : Un șirag de perle — 19,30.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (la grădina Boema) : Trăsnitul meu drag — 20.
● Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu" (la Teatrul de vară „23 August") : Cine are dor pe lume — 20.

Economistul

(Urmare din pag. I)

în locul economistului de fermă, inginerul-șef a dispus angajarea unei secretare-dactilografe plătită din normele de muncă cuvenite economistilor. Aceasta este și una din cauzele haosului ce domnește aici în sectorul evidenței economice. Așa se explică și căutarea unor justificări fataliste pentru nerentabilitatea unor produse, cînd adevăratele cauze trebuie căutate pe filiera procesului de producție.

Uneori, chiar dacă economiștii iau în serios atribuțiile încredințate, propunerile lor nu sînt luate în seamă de șeful fermei sau conducerea cooperativei. La cooperativa agricolă Tămaia, economista Voichița Coroianu, de la ferma zootehnică, stăpînește bine situația financiară a fermei, cunoaște realizările și unele greutăți care stau în fața rentabilizării sectorului zootehnic. În urmă cu cîteva luni a făcut un calcul privind posibilitatea înlocuirii laptelui la hrănirea vițeilor cu INLAVIT, și care ar putea asigura o economie de 230 lei pe cap de animal. Propunerea ei nu a fost luată în seamă de consiliul de conducere și de aceea la Tămaia viței se hrănesc tot cu lapte. Or, în toate unitățile agricole INLAVIT-ul a dat rezultate foarte bune. Ca să întregim o imagine reală a rolului economistei din această fermă, ar mai fi de adăugat că nu este invitată la întocmirea planului de producție și financiar și nici măcar la sporadicele ședințe de analiză a prețului de cost.

Toate acestea se datoresc și faptului că, adesea, președinții și specialiștii din cooperativele agricole sînt mulțumiți dacă economistul le ține evidența la zi, nu le cere să depună o activitate de concepție materializată în analize, studii. Aceasta explică de fapt și atitudinea de refuz din partea unor președinți din cooperative, nu numai din Maramureș, față de absolvenții liceelor economice, menținînd pe posturi de economiști cadre fără pregătire corespunzătoare. Or, experiența arată că gîndirea economică se poate valorifica numai în strînsă legătură cu gîndirea tehnică, în împletirea nemijlocită cu aceasta. Munca economistului prin natura ei este o muncă creatoare, de concepție, și chiar în condițiile în care experiența nu îi permite încă de la început să îndeplinească o astfel de muncă, el trebuie ajutat, activitatea lui trebuie să fie orientată cu precădere spre problemele de perspectivă și analiză. În măsura în care economistul din cooperativa agricolă va ști să desfășoare o asemenea activitate, rezultatele fermelor se vor ridica la nivelul cerințelor actuale.

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 21, 22 și 23 august. În țară : Vremea va fi instabilă și răcoroasă, în prima parte a intervalului. Apoi se va încălzi ușor. Cerul va fi schimbător. Vor cădea ploi cu caracter de averse, mai frecvent în zonele muntoase și în nordul țării. Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 7 și 17 grade, iar maximele între 16 și 26 de grade, izolat mai ridicate. În București : Vreme ușor instabilă, mai ales la începutul intervalului. Cer schimbător. Vor cădea ploi de scurtă durată. Vînt potrivit. Temperatura în creștere ușoară, la sfîrșitul intervalului.

La Întreprinderea de prefabricate din beton Călărași

Noi produse apreciate de beneficiari

Asimilarea de noi produse cu un grad înalt de economicitate și rezistență constituie una din preocupările principale ale colectivului întreprinderii de prefabricate din beton din Călărași.

— Încă de la începutul acestui an — ne spune ing. Dumitru Simionescu, șeful serviciului tehnic — specialiștii noștri au trecut la proiectarea unor noi tipuri de prefabricate care să determine reducerea consumului de metal, simplificarea și scurtarea duratei activității de construcții-montaje.

Pentru prima dată în țară, în urma unor minuțioase pregătiri, întreprinderea din Călărași a introdus în fabricație un nou tip de grindă precomprimată cu armătură, foarte solicitată de constructorii de hale industriale. Prin folosirea acestei grinzi se reduce consumul de metal cu circa 15 kg. și, implicit, prețul de cost pe fiecare metru pătrat de suprafață construită. Montajul acestei grinzi de 24 de metri se execută simplu și rapid.

Tot în acest an au fost asimilate în fabricație grinzile precomprimate de 18 metri și 15 metri deschidere, cu aceleași destinații și caracteristici tehnice. Grinzile precomprimate pentru acoperișuri de hale industriale cu secțiune T de 18 metri prezintă, de asemenea, avantajul reducerii consumului de metal și a prețului de cost. Foarte apreciate sînt și grinzile de 6 metri deschidere pentru acoperișuri și planșee portante folosite în construcțiile industriale, care permit executarea unor hale etajate cu elemente prefabricate. De menționat că toate tiparele pentru noile produse au fost executate prin autodotare în secția de confecții metalice a întreprinderii. Pînă la sfîrșitul anului, urmează să se introducă în fabricație panouri exterioare termoizolante pentru pereți, care vor fi utilizate la construcții agrozootehnice și hale industriale.

Lucian CIUBOTARU
corespondentul „Scînteii"

INFORMAȚII UTILE PENTRU ZILELE DE 23 ȘI 24 AUGUST

Asistența sanitară

Serviciile de gardă de la spitalele de adulți și copii vor funcționa cu program continuu și vor asigura în permanență un număr de 5 paturi libere pentru fiecare profil. Policlinicile teritoriale principale de sector pentru adulți și copii vor asigura, în tot cursul zilei și al nopții, gărzi de profil de interne și pediatrie. Asistența de urgență la domiciliu pentru copii va funcționa cu program continuu. Serviciile de gardă unice pe municipiul București (ORL, oftalmologie, stomatologie) vor funcționa cu program permanent de 24 de ore la policlinica Colțea. Urgențele stomatologice se vor asigura și prin gărzi suplimentare, între orele 8—20, la următoarele centre stomatologice : Colentina (șos. Colentina 235), Fundeni (șos. Fundeni 2), Baba Novac (str. Baba Novac 2), Victoria (Splaiul Independenței), Pajura și la spitalul „Gh. Marinescu" (șos. Berceni 10—12).

Orarul farmaciilor

În zilele de 23 și 24 august vor fi deschise tot timpul — ziua și noaptea — farmaciile din bd. L. Sălăjan — complex A. 14, bd. Magheru 18, șos. Ștefan cel Mare 5, Magistrala Nord-Sud, bl. II, bd. Republicii 63, Berceni-sud — complex I, str. Băiceni 1 (Drumul Taberei), bd. 1 Mai 343, șos. Giulești 123, Calea Rahovei 399 și drogheria de pe peronul Gării de Nord.

În ziua de 23 August vor mai fi deschise, între orele 6—20, farmaciile nr. 3, 4, 6, 10, 11, 18, 25, 48, 68, 84, 89 și 123, iar între orele 7—20,30 farmaciile nr. 12, 14, 17, 23, 24, 29, 32, 33, 36, 40, 45, 52, 57, 59, 62, 67, 73, 75, 77, 79, 92, 98, 100, 103, 106, 111, 116 și 119.

În ziua de 24 august vor mai fi deschise, între orele 7—20,30, farmaciile nr. 1, 7, 13, 15, 19, 21, 26, 30, 34, 37, 38, 39, 41, 44, 49, 51, 54, 55, 56, 61, 63, 64, 65, 71, 72, 78, 83, 85, 90, 99 și 101.

Orarul unităților comerciale

Marți, 22 august. Toate magazinele alimentare, cu un schimb de lucrători, vor funcționa după orarul obișnuit, prelungit cu o oră seara. Magazinele cu două schimburi vor fi deschise între orele 6,30—21,30. Magazinele de carne, cu un schimb de lucrători, vor fi deschise dimineața între orele 6—12, iar după-amiaza de la 13 la 21. Magazinele de pîine, cu un schimb de lucrători, dimineața între orele 6—12 și după-amiaza între orele 15—21, iar cele cu două schimburi între orele 5,30—21. Unitățile de desfacere din sectorul nealimentar, cu unul și două schimburi de lucrători, vor funcționa după programul unei zile obișnuite.

Miercuri, 23 August: Toate unitățile comerciale vor fi închise, cu următoarele excepții : magazinele de pîine, care vor funcționa între orele 5,30—9 ; centrele de desfacere a laptelui și gheței, ce vor începe distribuția la orele 5 dimineața, și tutungeriile (jumătate din rețea), care vor funcționa dimineața între orele 6—10.

Joi, 24 august. Vor funcționa după programul zilei de duminică numai unitățile din sectorul alimentar care în mod normal au program în această zi.

★

În această perioadă, unitățile de alimentație publică vor funcționa după orarul obișnuit, cu excepția unităților ce servesc coloanele de manifestanți și care, în ziua de 23 August, vor începe activitatea la orele 17.

Programul unităților P.T.T.R.

În zilele de 23 și 24 august vor fi deschise, între orele 8—20, oficiile poștale nr. 1, 3, 4, 7, 10, 12, 16, 32, 39, 53, 57, 61, 60 și 69. Restul oficiilor vor fi închise, cu excepția ghișeelor de eliberare a coletelor poștale, care vor avea program în aceste zile între orele 8—14.

Transportul în comun

În ziua de 23 August, cu începere de la 5,00, întregul parc de tramvaie, troleibuze și autobuze se va găsi pe traseu. Circulația se va desfășura normal pînă în jurul orei 7,00, cînd se vor face unele devieri și modificări, în funcție de gruparea și ruta coloanelor spre locul demonstrației. Pentru defilarea de la demonstrație se vor parca la capătul liniei 5, în Floreasca, la Piața Scînteii și la depoul I.T.B. din bd. Ilie Pintilie, circa 150 de trenuri, ce vor circula spre centrul orașului astfel : tramvaiele parcate în Floreasca vor circula pe traseul liniei 5 ; tramvaiele parcate la Piața Scînteii vor circula în diferite direcții, conform liniei de care aparțin și se vor utiliza la transportul pionierilor ; tramvaiele parcate la depoul Ilie Pintilie vor forma o linie specială ce va circula pe bd. Ilie Pintilie, șos. Ștefan cel Mare, șos. M. Bravu, pînă la str. Laborator, unde vor întoarce. De asemenea, pe str. Aștrilor (fostă Av. Oculeanu) vor fi parcate peste 65 autobuze, cu care se va forma o linie specială ce va circula pe ruta Calea Dorobanți, str. Vîrful cu Dor, Calea Floreasca, str. Polonă, Grădina Icoanei, str. Alex. Sahia, Piața Rosetti, bd. Republicii, bd. N. Bălcescu, str. Batiștei, str. Alex. Sahia, apoi traseul liniei 72 pînă la str. Aștrilor.

După-amiază, zonele de agrement din cuprinsul municipiului, ca și din afară, vor fi servite de un număr sporit de troleibuze și autobuze. În plus, vor lua ființă liniile speciale : nr. 31, între Podul Mărășești și Piața Scînteii ; nr. 48, între Piața Scînteii și Pădurea Băneasa, nr. 47, între fabrica Granitul și ștrandul Cernica ; nr. 60, între uzina Laromet (capătul tramvaielor 6, 20 și al autobuzului 77) și pădurea Mogoșoaia.

În ziua de 24 august, tramvaiele, troleibuzele și autobuzele vor circula după programul de sărbătoare. În afara liniilor obișnuite și a celor speciale, care funcționează în ziua de 23 August, se mai înființează și linia specială de autobuze articulate nr. 83, ce va circula între Podul Mărășești și șos. Nordului.

Zonele de agrement vor fi servite de același număr de vehicule ca și în ziua de 23 August, retragerea lor urmînd să se facă în jurul orei 0,30. În plus, din cart. Titan (Barajul Dunării, Bd. Macaralei, Aleea I.O.R.) vor pleca curse directe spre Băneasa, Pustnicul, Cernica, Mogoșoaia, Buda-Argeș, ștrandul Bordei ; din cart. Militari (str. Apusului), spre Băneasa, Pustnicul, Cernica, Mogoșoaia, ștrandul Bordei ; din cart. Drumul Taberei (str. Al. Moghioroș), spre Băneasa, Pustnicul, Cernica, Mogoșoaia, Buda-Argeș ; din cart. Berceni (str. D. Petrescu), spre Băneasa, Cernica și Buda-Argeș ; din cart. Giulești (bd. Constructorilor) spre Băneasa, Cernica ; din cart. Pajura, spre Cernica și din cart. Colentina C.F.R. spre Băneasa. Programul acestor curse va fi similar cu cel din zilele de duminică, însă cu un număr sporit de vehicule.

Măsuri de îmbunătățire a traficului de călători în perioada 21-25 august

În vederea satisfacerii cerințelor sporite ale populației, în perioada 21—25 august, Departamentul Căilor Ferate a luat o serie de măsuri de îmbunătățire a traficului de călători. Astfel, pentru toată această perioadă a fost pus în circulație acceleratul 553 București Nord — Suceava, cu plecare la ora 21,20, iar pentru 21, 22 și 24 august, acceleratul 181 București Nord — Timișoara Nord, cu plecarea la ora 21,22. În zilele de 22, 23 și 24 august se înființează acceleratul 283 București Nord — Predeal, cu plecarea la ora 15,08 ; pentru 22 și 24 august acceleratul 857 București Nord — Constanța, cu plecarea la ora 12,02 ; personalul 1201 București Nord — Pitești, cu plecarea la ora 16,23 ; personalul 1231 București Nord — Craiova, cu plecarea la ora 18,50 și personalul 1303/II București Nord — Roșiori Nord. Pentru accesul unui număr cît mai mare de persoane spre stațiunile climaterice de pe Valea Prahovei, în zilele de 23 și 24 august a mai fost prevăzut personalul 3281 București — Predeal, cu plecarea la ora 5,33.

De asemenea, capacitatea tuturor trenurilor de persoane și accelerate de pe liniile care unesc Capitala cu orașele Timișoara, Arad, Oradea, Baia Mare, Sibiu, Brașov și Galați sporește în acest timp cu 3—4 vagoane — pentru fiecare garnitură.

(Agerpres)

Biografia noastră

(Urmare din pag. I)

și ea are în grijă — pe lîngă ceilalți parametri ai producției — un „etalon al calității" : e vorba de „calitatea umană" a membrelor echipei sale, pe care o influențează în primul rînd prin propriul ei exemplu.

— De cînd vi s-a încredințat conducerea echipei ?

— De un an.

— E greu ?

— Niciodată nu-i ușor să lucrezi cu oamenii. Dar nu mă plîng, căci atunci ar trebui să mă plîng în primul rînd de mine însumi. Cum e șefa de echipă așa sînt și oamenii din echipă, nu-i așa ? Cînd m-au pus în fruntea acestui mic colectiv, tovarășii mi-au spus : ești membră de partid de trei ani, ai dovedit că știi să te orientezi în viață, înseamnă că vei putea conduce și echipa.

— Și care e „secretul" faimei de care se bucură echipa dumneavoastră în uzină ? Care e „taina" coeziunii ei ?

— E un secret la îndemîna oricui : convingerea, exemplul, exigența. „Secretul" acesta l-am învățat în munca de partid. Sînt locțiitoare a secretarului organizației de bază și știu din experiență că, prin educație politică, oricine poate fi înrîurit, educat, transformat, cu o condiție : să găsim calea spre conștiința sa. Pentru că educația politică în asta constă de fapt — în a-l face pe toți părtași la marea operă colectivă. Noi evocăm nu o dată episoade din istoria fabricii și tot drumul nostru de pînă acum, dar nu de dragul amintirii, ci pentru că amintirea trecutului te pune pe gînduri, te face conștient de datoria ta prezentă.

— După cum înțeleg, adresîndu-te tovarășelor dumitale de muncă, nu le vorbești în general, ci te referi la propria dumitale biografie...

— Biografia mea e doar o parte din marea biografie a uzinei.

— Ce v-a lăsat cea mai adîncă impresie în viață ?

— Momentul hotărîtor cînd, după terminarea școlii profesionale, am început să lucrez în fabrică. Părinții mei sînt țărani cooperatori la noi în sat. Hărnicia și sîrguința de la ei le-am învățat. Însă intrînd în uzină am avut sentimentul că am făcut un pas mare și decisiv, în care se regăsesc toți pașii mei de pînă acum în viață, dar care este, totuși, altceva, cu mult mai important pentru soarta mea, pentru viitorul meu.

Destinele omenești modelează totodată și destinul nou al acestor meleaguri nemțene. Săvineștiul și alături Roznovul — nu de mult sate ca zeci de mii de alte sate din țară — sînt azi niște centre industriale de importanță națională. Amîndouă se leagă aici, în Valea Bistriței, de un oraș : capitala județului, Piatra Neamț.

Cele mai multe dintre membrele echipei Matroanei Mardari stau în oraș, la bloc. Muncitoarele și muncitorii celorlalte secții, de asemenea. Făcînd retrospectiva acestor locuri poți urmări aproape cronologic dezvoltarea paralelă a uzinelor și orașului. Iată ce ne-a spus în această privință unul dintre oamenii bine informați, inginer-șef al uzinei din Săvinești, Virgil Saveluc :

— Lucrez aici de doisprezece ani. Industria a transformat sub ochii mei Piatra Neamț într-o adevărată urbe modernă. Orașul acesta a fost cîndva nu numai cap de linie a unei căi ferate, dar și un fel de „cap de linie" a vieții. Cu vreo zece ani în urmă, studioul cinematografic București a căutat un decor expresiv pentru turnarea exterioarelor filmului „Telegrame", ecranizare după o schiță de Caragiale, cu acțiunea plasată în anii pragului de secol. Regizorul a avut nevoie, de un tîrgușor necăjit, cu străduțe strîmte, unde nici măcar o birjă n-are loc să treacă, cu piețe mici, cu case joase, cu balcoane care par că se mușcă între ele, cu maghernițe ponosite, igrasioase. Cine a văzut filmul își aduce aminte de străzile acelea, de piață, de „pupat Piața Independenței". Sînt puțini însă acei care știu că faimica Piață a Independenței n-a trebuit să fie reconstituită pe platou. Echipa filmului a plecat de la Buftea și s-a mutat drept în mijlocul orașului Piatra Neamț de atunci, unde decorul i-a fost servit pe tavă...

În locul ulițelor strîmte de odinioară se întind acuma șirurile grațioase de blocuri, strada principală, vastă ca o piață, peisajul, impunător și atrăgător totodată, străjuit de îmbrățișarea celor trei munți din jur, Cernegura, Cozla și Pietricica, care parcă strîng la pieptul lor orașul. Noua urbe socialistă și-a păstrat tradiția demnă, înglobînd în noile planuri de sistematizare clădirile cu patină istorică ale altor vremuri. În vîrful Cernegurei, urmele unei străvechi așezări dacice se împacă cît se poate de armonios cu stîlpii rețelei electrice de înaltă tensiune...

...De aici, dintr-o căsciorară de la Piatra, pornea cîndva în pribegiile sale montane Calistrat Hogaș. El a căutat și a găsit simbolul frumuseții și demnității în piscurile înzăpezite ce înconjoară Valea Bistriței. Această frumusețe și această demnitate au pogorît acum și în vale, în străvechiul oraș întinerit, printre uzinele noi care contopesc într-o viguroasă simbioză socialistă trecutul cu prezentul și viitorul.

viaţa internaţională

VIETNAMUL DE SUD

Baza de la Da Nang sub tirul forţelor patriotice

VIETNAMUL DE SUD 19 (Agerpres). — Pentru a doua oară în cursul ultimelor zile, formaţiunile de luptă ale Frontului Naţional de Eliberare din Vietnamul de sud au declanşat un puternic tir de rachete asupra bazei americano-saigoneze de la Da Nang, al doilea oraş ca mărime din Vietnamul de sud, provocînd pierderi militarilor saigonezi şi deteriorînd instalaţiile bazei. Pe de altă parte, forţele patriotice au reuşit, prin acţiuni viguroase, să întrerupă traficul pe trei dintre şoselele strategice care duc spre Saigon.

În urma ciocnirii cu militarii saigonezi, forţele F.N.E. au provocat inamicului pierderi grele în oameni şi tehnică de luptă, anunţă agenţia Associated Press. Alte lupte au fost înregistrate în provincia Dinh Tuong, din Delta Mekongului, la 70 km sud-vest de Saigon, în apropierea oraşului Ben Tranh.

„Retragere de trupe din Vietnam sau o nouă participare masivă la război ?"

• Un articol apărut în presa din R. D. Vietnam

HANOI 19 (Agerpres). — Ziarele „Nhan Dan" şi „Quan Doi Nhan Dan" au publicat un amplu articol, intitulat „Retragere de trupe din Vietnam sau o nouă participare masivă la război ?". În articol se arată că Administraţia S.U.A. a folosit retragerea trupelor americane ca o măsură a noii sale strategii de război. Ea a prelungit în mod deliberat retragerea în nouă etape, pe termen de aproape patru ani, cu scopul de a folosi corpul expediţionar american drept o forţă strategică necesară în ducerea războiului „vietnamizat". Administraţia S.U.A. a cheltuit pînă în prezent peste 60 miliarde dolari cu programul de „vietnamizare". În luna mai, Administraţia S.U.A. a ordonat o maximă desfăşurare a forţelor aeriene şi navale americane pentru o participare masivă la războiul din Vietnam, care a depăşit astfel cu mult limitele programului de „vietnamizare" întreprins de Casa Albă. Numărul total al avioanelor a crescut la 1 400, printre ele figurînd 200 de avioane „B-52", adică de cinci ori numărul prevăzut iniţial. Peste 13 milioane tone bombe şi proiectile de artilerie de diverse calibre au fost lansate de S.U.A. asupra Indochinei. Totalul trupelor S.U.A., implicate în războiul din Vietnam, a crescut la circa 180 000, fiind vorba, în majoritate, de trupe aeriene şi navale, în afară de cei peste 30 000 de mercenari sud-coreeni rămaşi încă în Vietnamul de sud. Astfel, în timp ce Administraţia S.U.A. trîmbiţa retragerea trupelor americane din Vietnam, în realitate ea a transferat o parte a corpului expediţionar în Tailanda şi la baze apropiate, în vederea continuării misiunilor de luptă în războiul din Vietnam.

Referindu-se la declaraţiile preşedintelui Nixon privind „continuarea încercărilor de negociere" în cadrul conferinţei de la Paris, în perspectiva încheierii războiului, „probabil înainte de sfîrşitul lunii septembrie 1972", articolul arată : Cum pot progresa negocierile dacă S.U.A. continuă „vietnamizarea", continuă să-l sprijine pe Nguyen Van Thieu, continuă bombardarea şi minarea Vietnamului de nord şi eforturile pentru a ajunge pe o „poziţie de forţă" ?.

În continuare se arată că, deşi în ultimele trei luni aviaţia şi marina S.U.A. au efectuat cele mai înverşunate atacuri, ofensiva forţelor armate şi a populaţiei din Vietnamul de sud nu a fost nici oprită, nici slăbită. Dimpotrivă, ea a cîştigat avînt pe toate fronturile de luptă. Războiul revoluţionar creează răsturnări în situaţia din regiunile de şes şi de coastă ale Vietnamului central şi Deltei Mekongului ; în importante baze ale inamicului au izbucnit revolte. În Vietnamul de nord, „operaţiunea de sprijin", constînd în instituirea unei blocade navale, alături de bombardamente de exterminare împotriva oraşelor şi altor regiuni dens populate, inclusiv a sistemului de diguri, nu a adus rezultatele scontate.

În ultima parte a articolului se arată că numeroase ţări au condamnat în mod direct intervenţia S.U.A. Hotărîrea conferinţei miniştrilor de externe ai ţărilor neaIiniate de a invita pe reprezentanţii G.R.P. din Republica Vietnamul de Sud şi pe cei ai Frontului Unit Naţional din Cambodgia să participe la conferinţă în calitate de delegaţi cu drepturi depline, precum şi declaraţiile şi rezoluţiile conferinţei privitoare la Vietnam şi Indochina, care condamnă cu tărie pe imperialiştii S.U.A., constituie un eveniment de o semnificaţie deosebită. Chiar în Statele Unite, Administraţia are de înfruntat mişcarea din ce în ce mai puternică a poporului american împotriva războiului din Vietnam şi Indochina în general. Faptul că McGovern, candidatul prezidenţial democrat, preconizează, în platforma lui electorală, „încetarea imediată a tuturor bombardamentelor americane în Indochina, retragerea tuturor forţelor terestre americane din Indochina în decurs de 90 de zile şi suspendarea imediată a oricărui ajutor militar pentru regimul Thieu", reprezintă o nouă manifestare pozitivă a mişcării din Statele Unite împotriva războiului — se arată în articol.

„Lupta pentru independenţa şi libertatea patriei noastre este o cauză măreaţă, cu obiective sacre, reflectînd drepturile naţionale fundamentale ale poporului vietnamez. Noi iubim pacea, dar ea trebuie să fie o pace în independenţă şi libertate" — subliniază articolul în încheiere.

NOI BOMBARDAMENTE AMERICANE ASUPRA R. D. VIETNAM

HANOI 19 (Agerpres). — La 17 august, aviaţia americană a bombardat şi mitraliat din nou localităţi suburbane ale capitalei R. D. Vietnam, Hanoi, oraşul Thai Binh, precum şi numeroase alte regiuni populate. Ca urmare a acestor noi acte de agresiune, arată agenţia V.N.A., numeroşi civili au fost ucişi şi răniţi, fiind, de asemenea, distruse locuinţe, instituţii economice, de ocrotire a sănătăţii şi culturale.

Vineri spre sîmbătă, aviaţia S.U.A. a bombardat Hanoiul pentru a doua noapte consecutiv — anunţă agenţia France Presse. Ca şi în noaptea precedentă, bombardierele americane, zburînd la o mare altitudine, au lansat bombe şi rachete timp de 20 de minute. Agenţia V.N.A. informează că unităţile antiaeriene au doborît deasupra R.D. Vietnam alte opt avioane americane.

Într-o declaraţie dată publicităţii de Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam se subliniază caracterul deliberat al acestor acţiuni şi se cere guvernului american să pună capăt imediat bombardamentelor, minării şi blocării porturilor nord-vietnameze şi oricăror acte de încălcare a suveranităţii şi securităţii R. D. Vietnam.

Convorbiri Ciu En-lai — Le Duc Tho

PEKIN 19 (Agerpres). — Le Duc Tho, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, consilier special al delegaţiei guvernului R. D. Vietnam la conferinţa de la Paris asupra Vietnamului, care, în drum spre Hanoi, face o escală la Pekin, a fost primit de Ciu En-lai, membru al Comitetului Permanent al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, premierul Consiliului de Stat. După cum anunţă agenţia China Nouă, cu acest prilej a avut loc o convorbire cordială şi prietenească.

TOKIO

Pregătirea agendei convorbirilor la nivel înalt japono-americane

TOKIO 19 (Agerpres). — Primul-ministru al Japoniei, Kakuei Tanaka, a conferit sîmbătă cu Henry Kissinger, consilierul preşedintelui Nixon. În cursul întrevederii s-a procedat la un schimb de opinii în problemele ce urmează a fi abordate în cadrul convorbirilor dintre preşedintele Nixon şi premierul nipon, programate a avea loc la 31 august şi 1 septembrie, în insula Hawaii. Ei au discutat despre relaţiile Japoniei în zona asiatică, o serie de aspecte politice internaţionale, precum şi despre legăturile economice şi comerciale nipono-americane.

Solicitat de Kissinger să explice politica Japoniei faţă de China, menţionează agenţia Kyodo, Tanaka a exprimat hotărîrea sa fermă de a normaliza relaţiile diplomatice cu R. P. Chineză, arătînd că „momentul actual este cu totul favorabil pentru realizarea acestui obiectiv". Tanaka a declarat că va vizita în curînd Pekinul, pentru convorbiri cu conducătorii chinezi.

Spre normalizarea relaţiilor dintre Republica Zair şi Republica Populară Congo

KINSHASA 19 (Agerpres). — Potrivit unui comunicat, publicat la Kinshasa, preşedintele Republicii Zair, Mobutu Sese Seko, şi preşedintele Republicii Populare Congo, Marien N'Gouabi, s-au întîlnit la Franceville (Gabon). Potrivit agenţiei France Presse, cu acest prilej, cei doi preşedinţi au convenit să normalizeze relaţiile dintre statele lor, au căzut de acord să fie restabilit traficul între Kinshasa şi Brazzaville. Comunicatul menţionează, de asemenea, că, în acest scop, o comisie ministerială mixtă se va reuni, în curînd, la Kinshasa. De asemenea, preşedinţii Mobutu şi N'Gouabi au decis să se întreprindă paşi concreţi în vederea intensificării cooperării economice, comerciale şi culturale.

Manifestări consacrate zilei de 23 August

MOSCOVA 19 — Corespondentul Agerpres, L. Duţă, transmite : La rafinăria de petrol din Iaroslavl a avut loc o adunare festivă. A luat cuvîntul muncitorul fruntaş R. Zaharov, care a evocat marea însemnătate a acestui eveniment în istoria poporului român, succesele de seamă dobîndite de poporul nostru în opera de construire a societăţii socialiste, dezvoltarea relaţiilor de prietenie şi colaborare dintre Uniunea Sovietică şi România. A vorbit apoi tovarăşul Virgil Cazacu, membru al C.C. al P.C.R., prim-adjunct al ministrului educaţiei şi învăţămîntului al României, conducătorul delegaţiei A.R.L.U.S. care participă la manifestările ce au loc în Uniunea Sovietică cu prilejul aniversării eliberării patriei noastre.

Adunări festive au mai avut loc la tipografia „Krasnîi Proletarii" şi la Fabrica de mobilă nr. 13 din Moscova.

KINSHASA 19 (Agerpres). — În cadrul manifestărilor care au loc în Republica Zair, postul de radio Kinshasa a difuzat o emisiune cuprinzînd prima parte a montajului radiofonic „România se prezintă ea însăşi".

Ambasada României a donat Bibliotecii Naţionale din Republica Zair 100 de lucrări ştiinţifice şi culturale trimise de către Biblioteca Centrală de Stat din Bucureşti. Cotidianul „Elima" a publicat articolul intitulat „Porţile de Fier — porţi de lumină şi energie".

ANKARA 19 (Agerpres). — La Ambasada României din Ankara a avut loc o conferinţă de presă în cadrul căreia ambasadorul României în Turcia, George Marin, a vorbit despre semnificaţia marii sărbători a poporului român, despre realizările deosebite obţinute de România în dezvoltarea sa economică şi socială şi a răspuns la întrebările ziariştilor.

PEKIN 19 (Agerpres). — În cadrul unei conferinţe de presă care a avut loc la Ambasada română de la Pekin, însărcinatul cu afaceri ad-interim al ambasadei, Iosif Chivu, a vorbit despre semnificaţia acestui eveniment în viaţa poporului român, relevînd, totodată, importanţa Conferinţei Naţionale a P.C.R. şi a programului trasat în dezvoltarea socialistă multilaterală a României. De asemenea el s-a referit la dezvoltarea permanentă a relaţiilor de prietenie şi colaborare, pe multiple planuri, dintre România şi China.

BUDAPESTA 19 — Corespondentul nostru, Al. Pintea, transmite : Ambasadorul României la Budapesta, Ioan Cotoţ, a depus o coroană de flori la monumentul din oraşul Miskolc închinat eroilor români căzuţi în luptele pentru eliberarea Ungariei. Au asistat reprezentanţi ai organelor locale de partid şi de stat, locuitori ai oraşului Miskolc.

Au mai fost depuse, din partea Ambasadei României, coroane de flori la monumentele închinate ostaşilor români care şi-au jertfit viaţa în luptele pentru eliberarea Ungariei de sub jugul fascist din localităţile Szeged, Oroshaza, Nyregyhaza, Debrecen şi Gyor.

MONTEVIDEO 19 (Agerpres). — Ambasada română în Uruguay a organizat o conferinţă de presă. Însărcinatul cu afaceri a.i., Radu Urzică, a vorbit despre semnificaţia zilei de 23 August în viaţa poporului român, despre realizările obţinute în toate domeniile de activitate şi perspectivele ce se deschid în calea dezvoltării multilaterale a României, în lumina hotărîrilor Conferinţei Naţionale a P.C.R.

A fost prezentat un spectacol de gală cu filmul „Mihai Viteazul". Televiziunea uruguayană a programat „Săptămîna filmului românesc" între 21—26 august.

Încheierea conferinţei internaţionale de solidaritate cu poporul irakian

BAGDAD 19 (Agerpres). — La Bagdad au luat sfîrşit lucrările conferinţei internaţionale de solidaritate cu poporul irakian. La conferinţă au participat reprezentanţi din peste 50 de ţări, printre care şi România.

Participanţii au exprimat hotărîrea forţelor progresiste de a sprijini poporul irakian angajat în lupta cu monopolurile petroliere occidentale. Conferinţa a adoptat o declaraţie politică în care se subliniază că naţionalizarea companiei „Irak Petroleum" reprezintă o contribuţie importantă la cauza luptei antiimperialiste, o acţiune legală a guvernului irakian, în deplină conformitate cu prevederile Cartei O.N.U. Conferinţa cheamă toate forţele progresiste din lume să acorde sprijin poporului irakian şi consideră că aceste forţe şi, în primul rînd, ţările socialiste, clasa muncitoare şi organizaţiile democratice din ţările dezvoltate, mişcările de eliberare naţională dispun de posibilităţi de a sprijini poporul irakian.

Totodată, conferinţa a adoptat un program de acţiune care prevede, printre altele, ducerea unei lupte hotărîte împotriva oricăror încercări de boicot economic, demascarea manevrelor şi intrigilor companiilor petroliere.

Conferinţa a hotărît ca ziua de 1 iunie 1973 să fie declarată Zi de solidaritate cu lupta poporului irakian.

Camera Reprezentanţilor a S.U.A. a aprobat: ACORDUL PROVIZORIU S.A.L.T.

WASHINGTON 19 (Agerpres). — Camera Reprezentanţilor a Congresului S.U.A. a aprobat, vineri seara, cu 329 de voturi contra 7, acordul provizoriu sovieto-american privind limitarea armamentelor strategice ofensive, semnat în luna mai cu prilejul vizitei la Moscova a preşedintelui Richard Nixon.

Etapa următoare a procedurii, care va avea loc după încheierea Convenţiei naţionale a Partidului republican, va fi supunerea acordului spre aprobare Senatului S.U.A.

★

Pe de altă parte, s-a anunţat că Congresul S.U.A. a respins cererea Administraţiei de a se aloca 20 milioane dolari pentru accelerarea dezvoltării unui focos nuclear perfecţionat de rachete balistice intercontinentale şi construirea unui nou sistem antiatomic în zona capitalei. Hotărîrea a fost luată în cadrul unei comisii mixte a Congresului (compusă din reprezentanţi ai ambelor camere). Comentînd respingerea cererii guvernamentale, senatorul John Stennis, preşedintele Comisiei pentru servicii armate a Senatului, a declarat că ea s-a întemeiat pe considerente majore, între care consecinţele pe care aprobarea fondurilor le-ar fi putut avea asupra viitoarei runde de convorbiri sovieto-americane în problema limitării armamentelor strategice (S.A.L.T.).

UN PROIECT DE LEGE PRIVIND SPORIREA EXPORTURILOR ÎN ŢĂRILE SOCIALISTE

WASHINGTON 19 (Agerpres). — Camera Reprezentanţilor a S.U.A. a aprobat un proiect de lege care se pronunţă pentru sporirea exporturilor americane în ţările socialiste. Documentul cere ministrului comerţului să acţioneze de urgenţă în direcţia desfiinţării măsurilor de control guvernamentale asupra exporturilor mărfurilor paşnice, nestrategice către ţările socialiste — precizează agenţia Associated Press. Anularea acestor restricţii ar fi în interesul economiei americane — subliniază autorii proiectului.

Documentul a fost înaintat spre semnare preşedintelui Nixon.

FESTIVITATEA INAUGURĂRII LINIEI ELECTRICE CARE LEAGĂ SISTEMELE ENERGETICE ALE U.R.S.S. ŞI R.P. BULGARIA

SOFIA 19 — Corespondentul Agerpres, C. Amariţei, transmite : Sîmbătă a avut loc în satul Suvorovo, din judeţul Varna, inaugurarea festivă a liniei electrice aeriene de 400 kV care leagă sistemele energetice ale U.R.S.S. şi R. P. Bulgaria.

La festivitate au luat parte Stanko Todorov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Bulgaria, reprezentanţi ai unor ţări socialiste, printre care şi delegaţia română, condusă de ministrul energiei electrice, Octavian Groza.

PHENIAN

Propuneri privind convocarea unei conferinţe comune a partidelor politice şi organizaţiilor de masă din Nordul şi Sudul Coreei

PHENIAN 19 (Agerpres). — Agenţia A.C.T.C. anunţă că 16 partide politice şi organizaţii obşteşti din R.P.D. Coreeană — printre care Partidul Muncii din Coreea, Partidul Democrat din Coreea de nord şi Partidul Chongu al cultului Chondo — au dat publicităţii o declaraţie în care propun convocarea unei conferinţe comune a partidelor politice şi organizaţiilor obşteşti din Nordul şi Sudul Coreei.

Declaraţia arată că, în etapa actuală, se impune soluţionarea unui mare număr de probleme, mergînd de la curmarea amestecului forţelor din afară, bazarea pe principiul autodeterminării, reducerea încordării şi crearea de condiţii favorabile pentru înfăptuirea reunificării paşnice şi democratice a patriei, depăşirea neîncrederii dintre Nord şi Sud şi realizarea de schimburi între cele două părţi ale Coreei, pînă la îmbunătăţirea traiului păturilor sărace din Coreea de sud şi asigurarea unui trai stabil pentru oamenii muncii, prin eforturi comune ale populaţiei din cele două părţi ale ţării.

Înfăptuirea acestor obiective este împiedicată de menţinerea sistemului dictatorial şi de încălcarea democraţiei în Coreea de sud, de politica de subminare a idealului reunificării promovată de elementele reacţionare din Coreea de sud, aflate la remorca intereselor imperialiste — subliniază declaraţia. Ca atare, numai instaurarea unei democraţii depline, conforme voinţei maselor populare, şi mobilizarea tuturor forţelor patriotice pot înlătura obstacolele aflate în calea reunificării şi pot asigura soluţionarea acestei probleme pe cale paşnică, fără amestec din afară. Date fiind aceste împrejurări, convocarea unei conferinţe comune a partidelor politice şi organizaţiilor de masă din Nordul şi Sudul Coreei ar trebui să aibă loc cît mai curînd, data şi ordinea de zi a acesteia urmînd să fie stabilite în urma unor consultări.

„Sîntem gata să intrăm oricînd în legătură cu reprezentanţii partidelor politice şi organizaţiilor de masă din Coreea de sud pentru a stabili modul de desfăşurare a conferinţei comune, menţionează declaraţia. Sperăm că răspunsul la propunerea noastră de negocieri va fi pozitiv." În încheiere se exprimă încrederea că autorităţile din Nordul şi Sudul Coreei, care au şi deschis calea dialogului, vor asigura condiţiile necesare pentru convocarea conferinţei comune.

Expoziţie de artă populară românească la Bonn

În casa muzeu „Ernst-Moritz Arndt" din Bonn, aşezată pe malul Rinului, a avut loc un eveniment cultural deosebit : deschiderea, pentru prima dată în capitala R. F. a Germaniei, a unei expoziţii de artă populară românească.

Manifestare de prestigiu, ce se înscrie în rîndul acţiunilor ce au loc peste hotare cu prilejul aniversării zilei de 23 August, expoziţia, organizată de Institutul român pentru relaţii culturale cu străinătatea, în colaborare cu Departamentul Culturii al oraşului Bonn, se bucură de interesul susţinut, atît al specialiştilor, cît şi al publicului larg, oferind prilejul unei treceri succinte în revistă a bogăţiei şi diversităţii creaţiei artistice a poporului român.

Alături de vechi costume din Argeş, Gorj ori Braşov, oale măiestrit împodobite, sculpturi în lemn, icoane pe sticlă, covoare olteneşti şi bănăţene — unicate de o mare valoare artistică — sînt expuse obiecte create în ultimii ani de artiştii populari, reflectînd preocuparea României socialiste pentru conservarea şi dezvoltarea tradiţiilor bogate pe acest tărîm, pentru valorificarea în continuare a patrimoniului artistic popular.

În cuvîntul rostit cu prilejul inaugurării expoziţiei, Fritz Brüse, directorul Departamentului Culturii al oraşului Bonn, subliniind însemnătatea acestui eveniment artistic, şi-a exprimat convingerea că el va contribui la mai buna cunoaştere între cele două ţări.

Ziarele vest-germane au cuvinte elogioase despre expoziţie, relevînd „caracterul larg reprezentativ al creaţiei poporului român" şi „splendida frumuseţe a costumelor populare" („General-Anzeiger"), „optimismul, bucuria de viaţă şi sinceritate exprimate de arta populară românească" („Bonner Rundschau").

V. CRIŞU

Bonn

agenţiile de presă transmit:

Măsuri pentru mărirea salariilor în domeniul învăţămîntului şi ocrotirii sănătăţii în U.R.S.S. Comitetul Central al P.C.U.S., Consiliul de Miniştri şi Consiliul Central al Sindicatelor din U.R.S.S. au adoptat o hotărîre privind mărirea — de la 1 septembrie a.c. — a salariilor şi retribuţiei medicilor, cadrelor didactice şi educatorilor din instituţiile educative preşcolare, anunţă agenţia T.A.S.S. Totodată, se prevede mărirea salariilor profesorilor din şcolile medii speciale şi tehnico-profesionale, ale educatorilor, instructorilor de pionieri din alte instituţii de învăţămînt. Efectul hotărîrii se extinde şi asupra conducătorilor spitalelor, policlinicilor, ambulatoriilor, şcolilor, institutelor de învăţămînt mediu de specialitate, grădiniţelor şi caselor de copii, internatelor, precum şi asupra inspectorilor organelor raionale de ocrotire a sănătăţii şi de învăţămînt. În acelaşi timp, măriri de salarii pentru cadrele didactice din institutele de învăţămînt superior, care nu au grade ştiinţifice, au fost stabilite printr-o hotărîre a Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

Deschiderea oficială a Expoziţiei naţionale canadiene, manifestare la care participă şi numeroase întreprinderi străine, a avut loc la Toronto. România este prezentă cu unul dintre cele mai mari pavilioane ale expoziţiei, în care prezintă, în principal, întreprinderile de comerţ exterior ale ministerelor industriei uşoare, alimentare, precum şi UCECOM.

Noul secretar general al Organizaţiei Unităţii Africane, Nzo Ekhan N'Gaki, a organizat la Addis Abeba o conferinţă de presă, prima de la alegerea sa în această funcţie. El a arătat că atenţia principală a O.U.A. va fi acordată luptei pentru eliminarea politicii de apartheid, pentru eliberarea teritoriilor aflate încă sub dominaţie colonială. Secretarul general al O.U.A. s-a pronunţat în favoarea dezarmării generale şi totale, a convocării conferinţei europene pentru securitate.

La încheierea vizitei oficiale pe care Hans-Dietrich Genscher, ministrul afacerilor interne al R. F. a Germaniei, a făcut-o în Iugoslavia, a fost dat publicităţii un comunicat comun. Se relevă că Luka Banovici, secretarul federal pentru afacerile interne al R. S. F. Iugoslavia, şi oaspetele vest-german au căzut de acord asupra continuării schimburilor de experienţă şi a extinderii asistenţei reciproce în rezolvarea problemelor de interes comun, în conformitate cu convenţiile internaţionale pe care le-au semnat.

Noi incidente în Ulster. Ultimele 24 de ore au fost marcate în Irlanda de Nord de noi acte de violenţă. Membrii „aripii provizorii" a I.R.A. (Armata republicană irlandeză) şi-au asumat responsabilitatea deschiderii focului asupra unei patrule britanice într-un cartier din capitala nord-irlandeză, în urma căruia doi soldaţi au fost ucişi. La rîndul lor, sîmbătă dimineaţa, extremiştii protestanţi au făcut o nouă victimă în rîndul populaţiei catolice din Belfast.

Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, şi Liao Cen-cih, preşedintele Asociaţiei de prietenie China—Japonia, au avut o întrevedere prietenească cu Hideji Kawasaki, membru al Dietei japoneze din partea Partidului liberal-democrat, şi cu alte persoane oficiale care îl însoţesc în vizita sa la Pekin.

Aide-memoire al guvernului iugoslav adresat cancelarului Austriei. Ambasadorul Iugoslaviei în Austria, Milia Vosniak, a făcut, vineri, o vizită cancelarului federal Bruno Kreisky, căruia i-a înmînat un aide-memoire al guvernului R. S. F. Iugoslavia în legătură cu recenta incursiune de pe teritoriul Austriei în Iugoslavia a unui grup de terorişti ustaşi. Cancelarul Bruno Kreisky a acceptat aide-memoir-ul, a promis că guvernul austriac îl va lua în considerare cu toată atenţia şi că vor fi luate toate măsurile posibile pentru a preveni orice repetare a unor evenimente similare care ar putea să dăuneze relaţiilor dintre Austria şi Iugoslavia — relatează agenţia Taniug.

Prima olimpiadă internaţională de limbă şi literatură rusă, la care au participat concurenţi din 16 ţări, s-a încheiat la Moscova. Dintre cei şase elevi care au participat din România, unul a obţinut medalia de aur, doi — medalii de argint, iar trei — medalii de bronz.

Ministerul de Interne al R. D. Germane a dispus ca, luni, 21 august, cînd urmează să aibă loc funeraliile victimelor tragicei catastrofe aeriene de lîngă Berlin, clădirile organelor de stat centrale şi locale, instituţiilor şi întreprinderilor de stat să aibă arborate drapele în bernă.

NOTE

Statul s-ar putea numi „Pontiana"

„E. I. Dupont de Nemours and Co", (111 000 de salariaţi, cifră de afaceri record: circa 3,5 miliarde dolari anual) este nu numai cel mai mare concern chimic din lumea capitalistă, ci şi cel mai mare şi mai puternic patron din statul american Delaware. Familia Dupont controlează, pe lîngă întreprinderile industriale respective, instituţiile financiare, societatea de electricitate, comerţul, presa din acest stat, situaţie care, în treacăt fie zis, îi aduce frumoasele profituri suplimentare.

Pentru a-şi putea menţine poziţiile — precizează într-un articol recent revista vest-germană „Der Spiegel" — prin grija lui Dupont 25 la sută din deputaţii adunării legislative din Delaware sînt... fie membri ai familiei, fie salariaţi ai concernului, iar guvernatorul statului — Russel Peterson — un fost director al firmei. Reprezentantul statului în Camera inferioară a Congresului de la Washington este tot un Dupont, Pierre Samuel Dupont IV. Şi în Senat, unde nu există încă un Dupont, concernul şi-a avut şi îşi are oamenii săi. Senatorul John Williams a iniţiat, la vremea respectivă, o lege fiscală care a permis familiei Dupont să-şi compenseze, din fondurile publice, pierderile pricinuite de pe urma naţionalizării unor uzine în Cuba.

Pe cît de grijuliu este Dupont faţă de propriile sale interese, pe atît de intransigent este faţă de muncitorii şi organizaţiile lor. Cei ce se înscriu în sindicat sau cei ce îndeamnă pe alţii să facă acest lucru sînt, de regulă, concediaţi. Potrivit dorinţei sale — precizează „Der Spiegel" — „doar 1,5 la sută din muncitorii şi 0,5 la sută din tehnicienii concernului sînt negri, deşi în Delaware procentajul populaţiei de culoare este de 15 la sută".

...Emigrantul francez Pierre Samuel du Pont, care s-a stabilit la sfîrşitul secolului al XVIII-lea în Lumea nouă, visa — după cum scrie un biograf al său — „la un stat propriu care să poarte numele de Pontiana, în care să construiască case, străzi, canale şi, poate, chiar manufacturi".

Un autor contemporan, cunoscutul avocat american Ralph Nader, scrie în lucrarea sa „The Company State" („Compania-stat") : „Nici o altă companie nu se bucură în vreunul din statele americane de o poziţie de dominaţie atît de absolută, cum se bucură Dupont (descendenţii lui Pierre du Pont) în Delaware".

Singura nedumerire — de ce statul nu-şi schimbă denumirea în „Pontiana" ?

În capitala „unui stat Dupont" (oraşul Dover) este firesc ca strada principală să se numească Dupont...

G. D.

După atentatul eşuat împotriva regelui Marocului

Precizări ale ministrului de interne

RABAT 19 (Agerpres). — Ministrul de interne al Marocului, Mohamed Benhima, a organizat, vineri seara, la Rabat, o conferinţă de presă în cadrul căreia a precizat că *fostul ministru al apărării, generalul Oufkir, s-a sinucis la Skhirat în prezenţa generalului Moulay Hafid Alaoui, ministrul protocolului, şi a colonelului Ahmed Dlimi, aghiotant al regelui Hassan al II-lea.* Ministrul de interne marocan a declarat cu acest prilej că, *„întrucît generalul Oufkir a trădat la 16 august, se poate afirma că nu a fost străin nici de atentatul pus la cale anul trecut, la Skhirat".* El a arătat că acest caz va fi adus în faţa tribunalelor, spre a face lumină.

În continuare, Mohamed Benhima a subliniat că actualul guvern marocan nu va fi schimbat, întrucît regele este mulţumit de activitatea primului ministru, iar acesta de miniştrii săi.

Referindu-se la soarta militarilor implicaţi în recentul complot, ministrul de interne a declarat că, în prezent, aceştia sînt interogaţi şi vor fi judecaţi în conformitate cu constituţia ţării, de către un tribunal militar.

Răspunzînd unei întrebări, Mohamed Benhima a menţionat că „nu se poate vorbi de un amestec străin în ce priveşte recentul atentat împotriva suveranului marocan".

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii, Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Pentru străinătate, abonamente prin „ROMPRESFILATELIA", Bucureşti — Calea Griviţei nr. 64—66, P.O.B. — Box 2001. Tiparul : Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 350